

Tidningsnotiser m.m. ur Smålandsposten och Nya Växjöbladet
1867 – 1909.

Sammanställda av Anders Ring, Vislanda.

Ur Smålandsposten N:o 39 Onsdagen den 15 Maj 1867.

Omedelbara walsättet. Sedan wid kommunalstämmor vid Wieslanda, Blädinge och Aringsås församlingar förslag blifwit väckt derom, att wid wal af ledamot i riksdagens andra kammare för Allbo härad det omedelbara walsättet borde begagnas, hafwa wederbörande röstberättigade uti öfrige till walkretsen hörande församlingar blifwit öfwer samma förslag hörde, och har enligt inkomna kommunalstämmoprotokoll röstningen utfallit sålunda, att 231 röstande antagit berörda förslag, hwaremot 82 röstande ansett wal medelst elektorer böra ega rum, hwadan och då alltså flertalet af de röstberättigade i walkretsen förenat sig om det omedelbara walsättet, samma walsätt jemlikt 16 § i Riksdagsordningen den 22 Juni sistlidet år kommer att tillämpas wid wal af ledamot i riksdagens andra kammare för Allbo härad.

Ur Smålandsposten N:o 53 Onsdagen den 3 Juli 1867.

(annons)

Auktion.

Tisdagen den 16 inst. Juli kl. 12 på dagen försäljes genom offentlig auktion frälseegendomen $\frac{1}{2}$ till $\frac{1}{4}$ mtl. Espemoen i Blädinge socken $\frac{1}{8}$ mil från Wieslanda jernvägsstation med warande gröda och fullständige inventarier. Till egendomen, som är bebygd för ståndspersoner och husen brandförsäkrade för 9,000 rdr samt afgifterne inbetalde, finnes trädgård af owanlig godhet, qwarn och öfrige förmåner för ett sjelfständigt jordbruk. Egovidden är 250 tunneland deraf 25 d:o utmärkt bördig i full wextkraft warande åker, 54 d:o äng, 50 d:o stor kubb- och timmerskog och resten betesmark bevuxen med det resligaste björke, 10 kor, 2 par oxar, 2 hästar och 15 á 20 får födas å gården.

Egendomen är grafwationsfri och 10,000 rdr intecknade som få innestå och resten af köpeskillingen kan gäldas om så önskas, till större delen med goda säkerhetshandlingar.

Närmare underrättelser lemnar hr häradsskrifvare S. Ekelund under adress Ljungby.

Espemoen i Juni 1867.

(617)

W.R. Mellin

Ur Smålandsposten N:o 5 Lördagen den 18 Januari 1868.

(annons)

Auktion.

Fredagen den 24 i denna månad kl. 2 e.m. kommer owilkorligen genom öppen auktion och till den högstbjudande att försäljas 3/8 mtl. kronoskatte Blädingsåhs Östergård, tillhörigt Anders Peterssons derstädes konkursmassa. Hemmanet, som är beläget i Blädinge socken, 3 mil från Wexjö och $\frac{3}{4}$ mil från närmaste jernvägsstation, är bebygdt med ett bonings- och ett ladugårdshus samt vinter- och sommarföder omkring 12 fäkratur, 1 häst och 6 får.

Hemmanets öfrige egenskaper och köpvilkoren tillkännagifvas vid auktionstillfället.

Wexjö och Blädingenäs den 13 Januari 1868.

E. Lundberg. **P. Magni.**
Sysslomän.

Ur Smålandsposten N:o 48 Onsdagen den 17 Juni 1868.

Skogseld. Sedan hemmansegaren Anders Jonasson i Ramsåkra af Blädinge socken den 3:dje dennes utsatt eld å en å hans egor befintlig mossodling, hade wid middagstiden den 6:te dennes genom inträffad stark blåst, eld fattat uti en utombemälde odling warande mosse och innan kort spridt sig till en närbelägen skogstrakt, tillhörig klockaren Jonsson i Blädingenäs. Efter det folk från angränsande byar blifwit uppbudadt, lyckades man att omkring kl. 6 e.m. samma dag hämma eldens vidare framfart. En areal af omkring 50 kvadrat-refwar hade elden öfwerfarit. Någon väsentlig skada har dock ej härigenom uppkommit, enär de trakter elden öfvergått bestodo hufwudsakligen af mindre ståndskog, risfallor och en del mader. Någon vårdslöshet wid eldens uppkomst synes ej warit begången. Den odling hwarifrån elden spred sig, war omgifwen med en 6 fot bredt och med watten försedt dike.

Ur Smålandsposten N:o 69 Lördagen den 29 Augusti 1868.

(annons)

Auktion.

Genom auktion som förrättas å Alfwestad gästgifwaregård Lördagen den 5 näste September kl. 10 f.m. försäljas Johan Peterssons konkursmassas fastigergård i Blädinge socken. Om hemmanets beskaffenhet, grafwationer och wilkoren för köpet tillkännagifwes wid auktionen.

Inteckningaegare i hemmansdelen warda härmed kallade att wid tillfället bewaka deras talan.

På samma gång komma särskildt att försäljas dels en del bjelkar och sparr å Alfwestad bangård, dels huggen och ohuggen skog inom Hjortsberga och Rydaholms socknar. Betalningstiden är härföre 12 månader.

Blädingenäs den 26 Augusti 1868.

869

P. Magni.

Ur Smålandsposten N:o 18 Onsdagen den 3 Mars 1869.

(annons)

Auktion.

Onsdagen den 17 instundande Mars kl. 10 f.m. blifwer entreprenadauktion förrättad i Blädinge sockenstuga å såwäl murarearbete in- och utwändigt å Blädinge kyrka som bemälda tempels målning med oljefärg inwändigt. Arbetet skal verkställas under loppet af förstkommande Maj och Juni månader. Borgen bör wid klubbslaget presteras af entreprenören för arbetets bestånd och fullgörande å utsatt tid. Penningar erhållas emellan af arbetets fortgång.

Widare upplysning meddelas wid auktionen.

Wieslanda den 27 Februari 1869.

A. E. Eggertz.

268

Pastor

Ur Smålandsposten N:o 56 Onsdagen den 14 Juli 1869.

(annons)

Sammanträden.

Borgenärerna uti Johan Peterssons i Färanäs konkurs kallas att sammanträda hos Peter Andersson wid Wieslanda Bangård Måndagen den 2:e nästa Augusti kl. 2 e. m. för granskning af sysslomannens redowisning öfwer förvaltningen.

W. Thorsås den 5 Juli 1869.

760

Uti Magnus Anderssons i Färanäs konkurs kallas att sammanträda å Alfwesta Gästgifwaregård Thorsdagen den 29 dennes kl. 10 f. m. för att granska sysslomannens redowisning öfwer förvaltningen.

W. Thorsås den 2 Juli 1869.

A. Sjöberg.

771

Rättens ombudsman.

Ur Smålandsposten N:o 48 Lördagen den 18 Juni 1870.

Olyckshändelse. Lördagen den 4:de dennes, inträffade wid Oby ångsåg, tillhörigt friherre Walfrid Gyllenkrok, den olyckshändelsen att en derstädes anställd arbetare, torparen Johannes Christoffersson från Nyatorp u. Målerås i Wieslanda socken, under det han war sysselsatt med att bortbära bräddor från maskinen, tillfälligtwis snafwade baklänges öfwer en igång warande cirkelsåg med den olyckliga påföljd, att sågklingan skar honom i tvenne delar från högra höften snedt öfwer bröstet och hjertat till wenstra axeln, derwid döden ögonblickligen följde.

Ur Smålandsposten N:o 90 Tisdagen den 11 November 1873.

(dödsannons)

Tillkännagifves

Att Herren efter sitt allvisa råd,
behagat den 5 November 1873, kl. 6 e.m.,

hädankalla

Kyrkovärden

Magnus Petersson

I Hult, af Blädinge socken,

Ett anspråkslöst ljus, som lyste och
värmde så i helso- som sjukdomsdagen
I en ålder af 45 år, 10 månader och 17
dagar, djupt sörjd och saknad af 8 barn,
anförvandter och vänner.

Dav. Ps. 119: v. 165. Sv. Psb. N:o 492:
vv. 9, 10.

1318

Ur Smålandsposten N:o 9 Fredagen den 30 Januari 1874.

Auktion.

Torsdagen den 5 och Fredagen den 6 februari försäljes å auktion i Hult i Blädinge socken, arffallen lösegendom efter aflidne kyrkovärden Magnus Petersson och hans hustru, nemligen guld, silfwer, tenn, koppar, jern och träwaror, glas och porslin, möbler, flere lisp. fjeder m.m., sängkläder, en stor del linne samt de aflidnas gångkläder, diverse åker och jordbruksredskap, par och enbetselar, hudar och skinn, ett tröskeverk med harpa, kreatur, ett sto, ett föl, två par oxar, ett par stutar, åtta kor, fyra ungnöt, får och svinkreatur, spanne-mål och potäter, foder af hö och halm samt löf, 3/16 dels mtl i uttappade sjön Kölnen m.m. som ej uppräknas.

Med betalningen lemnas tre månaders anstånd. Auktionen börjas hvarje dag kl. 10 f.m. Restauration, samt foder till hästar är att tillgå på stället, mot kontant betalning.

Blädingenäs den 26 januari 1874.

Efter anmodan

P. Magni

151

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 5 Lördagen den 13 Januari 1877.

Wådadöd. Vid s.k. lekstuga eller dansgille i Blädingeås by af Blädinge socken den 20:de sistl. december blef stämningen på natten temligen lifvad, och det började gå bullersamt till. Ibland andra hade hemmansbrukaren Jon Svensson i Blädingeås, känd såsom en ifrig Bachidyrkare, tagit sig väl mycket till bästa af den förrådiska drycken. Modet växte hos den bullrande och stojande skaran, allteftersom ruset hann göra verkan. Man ville genom en och annan kraftyttring visa sig duktig på andras bekostnad, kragtag togos, och knuffar utdelades, i all vänskap förstås, dock så att en och annan af hjeltarna stupade, men blott för att ånyo resa sig och ragla in i den på lek pågående striden. Det var likväl en som ej vidare förmådde resa sig, och denne var ofvannämnde Jon. Han låg der som en slagen Bachihjelte, med fradgan i mongiporna, och stönade redlös. Vänskapliga armar togo honom om hand och buro honom hem till hustru och barn, der han på tredje dagen afled af blodkongestion åt hjernan, utan att spår till yttre våld å den döda kroppen kunnat förmärkas. – Här hafva vi således en ny anledning till varning för bränvinets användande vid folksamlingar. Det är tyvärr en allt för sorglig erfarenhet, att vid sådana tillfällen den omåttligt använda rusdrycken vanligtvis till något hem sänder en jobspost.

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 17 Lördagen den 10 Februari 1877.

Sjelfmordsförsök. I Sydsv. Dagbl. Snällp. läses; På ångfartyget ”Falken” kapt. Hjärne, i tisdags afton afgick från Lübeck, medföljde såsom passagerare en snyggt klädd karl, svensk till börden och omkring 20 år gammal. Under färden visade han tecken till sinnesrubbing, talade om ett dråp, hvartill han skulle gjort sig skyldig, och uppförde sig för öfrigt så att kaptenen fann sig föranlåten att sätta honom under bevakning. På morgonen, då fartyget befann sig mellan Falsterbo och Dragör, smög karlen sig ifrån väktaren och hoppade i sjön. Kaptenen som befann sig på kommandobryggan, observerade att någon föll öfverbord, och kommenderade genast stopp och back. Oaktadt stark sjögång rådde, lyckades man hastigt sätta ut en båt och komma den drunknande till hjälp; enär kläderna höllo honom uppe en liten stund, hann båten fram och sjelfspillingen blef lyckligt upptagen. Vid ångbåtens framkomst till Köpenhamn öfverlemnades han till dervarande polis för vidare befordran till hemorten, som sades vara i trakten af Alfvestad.

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 23 Lördagen den 24 Februari 1877.

Dråp. Under rubriken ”Sjelfmordsförsök” återgåfvo vi i n:o 17 af vår tidning en notis ur ”Sydsv. Dagbl. Snällposten”, hvari omtalades att en från Alfvestadtrakten bördig, snyggt klädd passagerare å ångfartyget ”Falken” på tur från Lübeck tisdags aftonen den 6:te dennes visade tecken till sinnesrubbing, talade om ett dråp, hvartill han gjort sig skyldig, och uppförde sig för öfrigt så att kaptenen fann sig föranlåten att sätta honom under bevakning. Följande morgon då fartyget befann sig mellan Falsterbo och Dragör, smög karlen sig ifrån väktaren och hoppade i sjön. Oaktadt stark sjögång rådde, blef han dock upptagen och vid ångbåtens framkomst till Köpenhamn öfverlemnad till dervarande polis för vidare befordran till hemorten.

I n:o 5 af denna tidning meddelade vi under rubrik ”Wådadöd”, att hemmansbrukaren Jon Swensson i Blädingeås af Blädinge socken någon af dagarna före jul tillsammans med flere andra personer förtärt en omåttlig mängd bränvin, att derefter brottning egt rum och mer eller mindre vänskapliga knuffar utdelats, att än den ene än den andre kullknuffats, ibland andra äfven nämnde Jon Swensson hvilken till slut ej vidare förmått resa sig, utan i redlost tillstånd blifvit buren till sitt hem, der han efter ett par dagar afled af blodkongestion åt hjernan.

På förmiddagen söndagen den 17 december förlidit år hade ofvan nämnde Jon Swensson, medtagande bränvin, begifvit sig till 21-årige drängen David Andersson, hvilken sex veckor förut hemkommit från jernvägsarbete i Norrland och äfvenledes var hemma i Blädingeås by. Här samlades under förmiddagens lopp flere personer, och bränvin efterskickades i många omgångar och förtärdes, tills de allesammans började blifva druckne. Vid 2-tiden beslöts att man skulle besöka en granne. Inne hos denne woro förut några personer, och bränvinsflaskan var redan i full gång. Det var ju naturligt att de sist anlände icke kunde lemnas utan traktering. Härefter var det som brottningen började, först inne i stugan och derefter ute på den frusna marken. Ruset gjorde allt mer och mer verkan, och bland andra gingo efter en stund derefter Jon Swensson och David Andersson åter in i stugan, der den senare snart kastade sig på en soffa och öfverlemnade sig i Morfei armar. Jon Swensson som af gammalt var känd att vara en stor supare och dertill retfull och grälsjuk, kunde naturligtvis icke nu tåla att hans kamrat och supbroder för dagen låg på det sättet, utan började på allt sätt oroa och reta honom för att få honom vaken. Ett år förut vid jultiden, hade Jon på något sätt förfördelat David. Detta rann den senare nu i sinnet, och i vredesmod rusade han upp från sin plats, samt gaf Jon ett slag för

bröstat så att denne föll baklänges. Då Jon ej vidare syntes vilja stiga upp och fortsätta den af honom sjelf framkallade leken, reste David honom upp men endast för att åter på samma sätt kasta honom baklänges, och härmed fortsattes en lång stund utan att någon af de innevarande kände sig manade att lägga sig emellan och afbryta den till misshandling öfvergångna leken. Jon Svensson var derefter sanslös och blef i detta tillstånd buren till sitt hem, der han påföljande tisdag afled.

Vid företagen polisundersökning var David Andersson ej att anträffa, han troddes hafva lemnat orten, utan att någon kunde uppge hvart han tagit vägen. Så snart kronolänsman Hjertqvist i Alfvestad erhållit kännedom om ofvan nämnda notis i "Sydsv. Dagbl. Snällposten", telegraferade han genast till polisen i Köpenhamn om den räddade sjelfspillingens försändande hit till Wexiö. Och nu sitter David Andersson å härvarande cellfångelse. Vid rannsaking sistlidne tisdag upplästes en polisrapport från Köpenhamn, enligt han redan der aflagt fullständig bekännelse, hvilken han nu inför häradsrätten i allt vidhöll.

Strax efter dråpet hade David Andersson i allt ångrat sin gerning och fruktade för att blifva gripnen. Han beslöt därför att resa till Amerika och begaf sig till Lübeck, der han ämnade stanna hos en bekant till våren, emedan han ej hade några penningar med sig för resan öfver Atlanten. Emellertid varnades han genom bref från sina anhöriga att länge dröja i Lübeck, emedan "länsmannen" fått kännedom om hans vistelseort. Han ämnade just begifva sig till Köpenhamn, för att der afvakta lägenhet, när han fick det olyckliga infallet att kasta sig i sjön. Hans broder hade kort förut skickat honom en vaxel på 220 kronor.

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 47 Torsdagen den 26 April 1877.

Dömd för dråp. Det af oss förut omtalade dråpet i Blädingeås af Blädinge socken, förevar i tisdags till slutlig behandling. Drängen David Andersson som under bränvinets inverkan, i hastigt mod varit vållande till brukaren Jon Svenssons död, dömdes på grund af under vittnesförhören, i dagen komna åtskilliga förmildrande omständigheter, till 2 års straffarbete, att med 20 kr. årligen bidraga till underhåll till hvart och ett af den aflidnes minderåriga barn, tills dessa kunna sig sjelfva försörja, att med 50 kr. ersätta den å den döde verkställda obduktionen, samt att till åtskilliga personer utgifva vittnesersättningar till belopp af 126 kr. 40 öre.

Ur Smålandsposten N:o 67 Lördagen den 9 Juni 1877.

Olyckshändelse. I måndags inträffade i Blädinge socken, att två flickor och en gosse vid återvändande från skolan, der de öfvervarit examen, drunknade i en, för uttappning af några smärre diken, gräfd kanal. Man antager att olyckan inträffat vid öfvergången af en spång som leder öfver kanalen. Den ena flickan var dotter af korgmakaren Peter Jonsson under Oby Storegård, den andra flickan äfvensom gossen barn af torparen Gustaf Petersson under Lästad. Anmärkningsvärdt är att barnens matknyte hittades på andra sidan af kanalen, dit de hade att på hemvägen öfvergå, hvilken omständighet tyder på att någon eller några af barnen tydligen hunnit öfver spången. Då barnen saknades i sina hem, gjordes efterspaningar och så fann man, med ledningar af nämnda knytet, gossen stående drunknad i kanalen invid spången. Flickorna hade af strömmen förts ut uti den s.k. Qvarnsjön der deras lik sedermera genom notdragning anträffades. Vattnet vid spången var ungefär 2 alnar högt.

Ur Smålandsposten N:o 143 Tisdagen den 4 December 1877.

Hedersgåfva. En ovanlig högtidlighet egde rum sistlidne söndag den 2 december i Blädinge kyrka, då efter slutad högmessogudstjenst kyrkoherden A. F. Ling till kantorn och skolläraren Ingemar Johnson på hans 57:de födelsedag å församlingens vägnar efter ett längre och anslående tal öfverlemnade en dyrbar och med inskription fösedd kaffekanna af silfver samt såsom särskild gåfva från hr baron W. Gyllenkrook på Oby gräddkanna och sockerskål af nysilfver.

I sitt tal till hr Johnson frambar hr kyrkoherden församlingens tacksamhet för hans 30-åriga nitiska verksamhet som skollärare, från hvilken befattning han föregående torsdag tagit afsked, och framhöll särskildt hans alltid ådagalagda utmärkta och hedrande uppförande i sitt lefverne, deri han varit församlingen en god föresyn, samt hoppades att ännu i många år, om möjligt få behålla honom som församlingens kantor och klockare. Efter hvad redaktionen har sig bekant, är detta icke första gången hr Johnson af sina församlingsbor, erhållit prof på deras tacksamhet och tillgifvenhet.

Den väl arbetade silfverkannen var tillverkad af guldsmeden hr. E. Forsman i Wexiö.

Ur Smålandsposten N:o 120 Torsdagen den 10 Oktober 1878.

Dödad å jernväg. Lördagen den 5 dennes vid ½ 10-tiden på morgonen blef t.f. folkskolläraren Hultgren i Blädinge församling genom eget förvållande dödad å jernvägen ett stycke norr om Wislanda. Hultgren, som troligen afvaktat tågets ankomst i afsigt att förkorta sitt lif, kastade sig framför lokomotivet och dödades ögonblickligen, ehuru föraren, som märkt honom genast stoppade tåget. Gardjernen framför maskinen söndersargade bröstet och magen, så att inelfvorna föllo ut, hvarjemte han fick högra armen söndersliten och hufvudet illa skadadt.

Orsaken till Hultgrens förtviflade beslut känner man ännu icke med full visshet, men sannolikt härleder det sig af ånger och fruktan för följderna af hans opassande beteende föregående dag vid *invigningsfesten i Wislanda, der han i berusadt tillstånd uppfört sig på ett ytterst förargelseväckande sätt och slutligen fullkomligt redlös med sönderrifna kläder, inburits till korpral Sjögren derstädes. Morgonen derpå hade Hultgren fått låna kläder för att begifva sig till skolan i Åhs rote, men istället hade han tagit vägen mot den punkt på linien, der han afbidade morgontågets ankomst och så ömkligt avslutade sina dagar.

Hultgren var ogift. Polisundersökning hölls i måndags af vederbörande kronolänsman.

* Invigningen av järnvägssträckan Wislanda-Bolmen.

Ur Smålandsposten N:o 117 Lördagen den 4 Oktober 1879.

Oby ångsåg, belägen mellan Alfvestad och Wislanda stationer nedbrann igår vid middagstiden inom mindre än en half timma, enligt hvad vi hört uppgifvas af resande, som då med uppgående blandade bantåget passerade stället.

Ur Smålandsposten N:o 19 Tisdagen den 17 Februari 1880.

Från Alfvestad, skrifver vår korrespondent under gårdagen:

Guldbröllop firades den 14 dennes i Blädinge Jutagård af Blädinge socken af dannemannen Jonas Johannesson och hans hustru Helga. Det åldriga, men ännu raska brudparet gladdes på denna sin högtidsdag med att få emottaga gratulationsbref från brudens svägerska aflidne domprosten i Göteborg P. Wieselgersns enka, äfvensom från deras son, pastor Wieselgren derstädes.

Ur Smålandsposten N:o 32 Onsdagen den 18 Mars 1880.

Minnes- och tacksamhetsgåfva. Då aftonskolan, som en tid fortgått i Blädinge skolhus, fredagen den 12 dennes afslutades, öfverlemnades till folkskollärare N. Svensson af eleverna en gemensam gåfva, en alfenidkaffekanna med bricka, samt verser författade af en af eleverna, öfverlemnades jemte en penningsumma. Undervisningen har hufvudsakligen omfattat svenska språkets skrifning, räkning samt metriska systemets inlärande på ett enkelt, praktiskt sätt.

Ur Nya Wexjö-Bladet N:o 50 Lördagen den 1 Maj 1880.

Af våda omkommen. I går morgon påträffades invid bron öfver den s. k. Lillsjön vid Alfvestad liket af virkeshandlaren Anders Jonasson från Ramsåkra. Den aflidne hade aftonen förut varit synlig i Alfvestad och förmodligen på vägen till sitt hem af våda fallit i sjön. Jonasson, som drifvit en omfattande virkesaffär, efterlemnar hustru och 8 barn i goda omständigheter.

Ur Smålandsposten N:o 51 Tisdagen den 4 Maj 1880.

Ett beklagligt olycksfall, som inom den deraf träffades familj och talrika vänkrets väckt mycken sorg och bestörtning, timade i närheten af Alfvestad i torsdags afton. Hemmanssegaren och virkeshandlaren Anders Jonasson i Ramsåkra, hvilken på e.m. i Alfvestad varit tillsammans med några bekanta, men ej ville invänta dessa, som ernade längre qvardröja vid stationen, hade ensam anträdt färden till sitt hem, gående utåt jernvägslinien, hvilket han ofta brukade och dertill erhållit vederbörandes tillstånd. Morgonen efteråt anträffades emellertid hans döda kropp stående i det 6 fot djupa vattnet vid södra jernvägsbron 1200 fot ifrån stationen. Som bron låg 6 fot öfver vattenytan, och liket hade ett sår i pannan ligger det antagandet närmast till hands att Jonasson i mörkret stigit miste eller snafvat på den slippriga bron samt slagit sig så illa mot den skarpa stensättningen att han genast mistat sansen, eljest antar man, att mannen som var något simkunnig, nog skulle kunnat rädda sig.

Den så sorgligt omkomne var en duglig och redbar man, som med drift och omsigt i flera år skött en större virkesaffär och derunder tillvunnit sig allmänt förtroende, hvarjemte han äfven hade många personliga vänner, som tillika med den aflidne, hustru och 7 barn beklaga den ännu kraftige mannens, menskligt att döma, alltför tidiga bortgång. Han var född 1825. Den ekonomiska ställningen i dödsboet är god.

Ur Smålandsposten N:o 91 Tisdagen den 10 Augusti 1880.

Om olycksfall, till följe af det starka åskvädret i lördags 8 dagar, ingå ännu underrettelser. Så förmäles från Blädinge att å hemmanet Krokön, tillhörigt Magnus Jonsson, antändes nämnde dag af blixten tvenne nybygda ladugårdshus, som inom en kort stund nedbrunno i grund tillika med deri inbergad högröda.

Ur Smålandsposten N:o 95 Torsdagen den 19 Augusti 1880.

Ett ovanligt häftigt skydrag, anstälde i söndags 8 dagar åtskillig skada i Blädinge församling. Taken på tvenne hus i Hult och Norra Ware aflyftades, tjocka träd afbrötos eller upprycktes med rötterna, och sädeskrakar lyftades högt och snurrade rundt omkring i luften. Denna häftiga vind, som kom vid pass kl. 2 på dagen och föregicks af ett stort svart moln, drog ifrån sydost mot nordvest och förstörde mycken skog, der den gick fram till en bredd af omkring 20 famnar.

Ur Smålandsposten N:o 26 Torsdagen den 2 Mars 1882.

Oby egendom, i Wislanda församling är af friherre W. Gyllenkrok försåld till friherre F. Liljecreutz, för 145,000 kr. Yttre inventarier ingingo i köpet och tillträdet sker den 14 dennes.

Ur Smålandsposten N:o 1 Tisdagen den 2 Januari 1883.

En glädjefull Jul, har firats i Lästad af Blädinge församling. Hustrun Anna Charlotta Svensson, som varit af svår sjukdom sängliggande i 13 år, återfick hastigt så pass krafter att hon temligen obehindradt och utan allt för mycket lidande kan röra sig uppe.

Ur Smålandsposten N:o 81 Lördagen den 14 Juli 1883.

Ytterligare medel, till de af Navarre förolyckade, släktingar har öfversändts från Statelinien, nemligen 266:20 kr., i återburna biljettpengar till Brita Persdotter i Blädinge Westregård, hvars dotter och dotterbarn omkommo vid ångarens undergång.

Ur Smålandsposten N:o 94 Tisdagen den 14 Augusti 1883.

Egendomshandel. Kronolänsmannen C. E. Hjertqvist i Alfvestad har till arrendatorn Joh. Andersson i Aringsås sålt sitt i Blädinge socken belägna hemman $\frac{1}{4}$ mtl. Högelycke för en köpesumma af 8,000 kr., och med tillträdesrätt den 14 nästa mars, och har Joh. Andersson sedan öfverlåtit detta köp på greve K. A. Posse i Öijaby för 9,600 kr.

Ur Smålandsposten N:o 123 Lördagen den 23 Oktober 1883.

Skatelöfs kompani under 1808–1809 års finska krig.

Femte korporalskapet

Hallåkra: anslaget till musiquen.

Espetuna: Sven Petersson Apel, död den 5 mars 1809.

Hjelmaryd: Nils Persson Ruter, 30 år.

Norra Wahre: Jöns Trulsson Warman, död 4 november 1808.

Södra Wahre: Jonas Jönsson Bohm, dödsskjuten vid Helsinge, ersatt med Peter Persson Bohm, död 18 april 1809.

Södra Wahre Norregård: Johan Johansson Nord, 27 år tjenat 8 år.

Blädingeåhs: John Andersson Blank, död 18 mars 1809.

Färanäs: Sven Gummesson Flanck, fången vid Lokalax, ersatt med vargeringskarlen Sven Flank.

Näs Östregård: Peter Johansson Castell, död 11 december 1808.

Sjette korporalskapet

Lästad Norregård: Jakob Olofsson Larm, 31 år tjenat 10 år, fången vi Helsinge.

Lästad Södregård: Sven Månsson Mörk, död 8 juni 1808, ersatt med vargeringskarlen Jean Mörk, död 16 mars 1809, ersatt 16 maj 1809 med Magnus Fäldt.

Blädinge Jutagård: anslaget till musiquen.

Blädinge Westregård: Per Jönsson Blad, fången vid Helsinge 1808 och ersatt med vargeringskarlen Anders Blad.

Blädinge Östregård: John Svensson Lundvall, afskedad 1807 emedan han fått bräck i kronans tjänst, och anmäles till underhåll, ersatt 1808 med Sven Persson Gram.

Oby Östregård: Anders Gabrielsson Ohs, 27 år tjenat 8 år.

Ur Smålandsposten N:o 86 Lördagen den 26 Juli 1884.

Träffad af åskan med dock räddad, blef, skrifves till oss från Blädinge, i måndags åtta dagar sedan, under det starka åskvädret, en äldre man härstädes Johannes Pettersson, hvilken sökt skydd mot ovädret under en gran. Mannen, som legat sanslös ungefär tre timmar, kunde vid uppvaknandet med möda röra sig, visste icke hvad som händt honom, och kunde icke heller göra sig reda för hvar han befann sig, men hörde röster i närheten och släpade sig så fram till ett soldattorp, der man tog vård om honom. Det befanns sedermera att hela öfra delen af trädet var splittradt i bitar. En stråle hade följt stammen nedåt och rispat en djup ränna deri, samt antagligen derifrån hoppat öfver på mannens rygg, ty tröjan var sliten i smala remsor och skjortan var genomborrad af en massa fina hål, bildande åtskilliga bladformiga figurer. Besynnerligast nog syntes på sjelfva kroppen intet spår af slaget, men en alltjemt fortfarande värk i ryggen, ömhet i alla leder och yrsel i hufvudet göra att mannen ännu icke kunnat lemna sängen och att man funnit rådigast att i dagarna införa honom till lasarettet i Wexiö.

Vårtankar i Värend.

18 12/5 84

*Hur ljuflig är ej Nordens vår,
då vintrens kyla mer ej råder,
Men solen varm knapt nedergår,
då på den gröna äng jag tråder,
der snö och döden herrskat nyss.*

*Hur ljuft att blommors vällukt andas,
och fröjda sig åt fåglars sång,
Som i naturens jubel blandas,
då bräckt är vintrens hårda tvång,
och nu hvart väsen åter hoppas.*

*Jag vet en vår af evigt slag,
mer skön än jordens fagra vårar,
Der herrskar endast lifvets lag,
och ingen smärtas törne sårar,
som här, olägligt ömma bröst.*

*Den våren ofvan stjernor knoppas,
I himmelen Du finner den,
och här Du elskar tro och hoppas,
på Gud som i Försonaren,
till denna vår oss bjuder alla.*

*Det gifves ock ett hjertats vår,
en bild af himlens evigt unga,
När känslan ren i själen rå'r,
och hoppets näktergalar sjunga,
sin sång om frid och oskuld sann.*

*Då äkta kärlek, född af Herran,
som sjelf sann kärleks källa är,
Dig lyfter högt från stoftet fjerran,
från jordens tankar och begär,
som annars binda själens vingar.*

*Väl är den herrlig Nordens vår,
och hjertats vår är äfven fager,
Men hellre dock min aning trår,
Till himlens vår som uppåt drager,
en hvad som hoppas, elskar, tror.*

A.V.L.

Ur Smålandsposten N:o 51 Lördagen den 2 Maj 1885.

En vacker likbegängelse, firades igår i Blädinge, då stoftet af en ung flicka, kantor Johnssons derstädes dotter, fröken Gerda Johnsson invigdes åt förgängelsen. Kyrkan var af den aflidnas väninnor smyckadt med grönt, vacker sång utfördes vid grafven, en talrik människoskara hade samlat sig, oaktadt det var söckendag, och den unga tärnans kista var öfversållad af en fager blomstergård, hvaribland särskildt märktes en pryddlig krans från det qvinliga seminariet i Kalmar, der den så tidigt bortryckta sökt och vunnit sin utbildning under en verksamhet, den hon aldrig hann börja.

Ur Smålandsposten N:o 122 Lördagen den 17 Oktober 1885.

Dödad af bantåg. I torsdags afton vid tågets afgang inträffade den olyckan att en då okänd äldre man, som kort före tåget afgick lär varit synlig å en af vagnarnes plattform, men vid det tåget för några ögonblick backade, föll ned, utan att någon då märkte det, och blef liggande med hufvudet å ena jernvägsspåret, sedermera då tåget satte sig igång, af detsamma öfverkördes. Antagligen hade mannen i fallet slagit sig så att han förlorat medvetandet och sålunda ej kunnat ge något ljud ifrån sig. Då han sedan tåget lemnadt stationen anträffades, var han utan lif. Alldeles vanställd som ansigtet var, nästan snedklufvet vid ena örat, lemnade det föga stöd för utrönande hvem den döde var, men igenkändes han sedermera vara korgmakaren Peter Jonsson från Johannelund under Oby i Blädinge socken, efterlemnade närmast sörjande bland andra trenne döttrar, här i staden.

Ur Smålandsposten N:o 53 Torsdagen den 6 Maj 1886.

Eldsvåda, utbröt förliden tisdag hos kyrkovärden Sven Pettersson i Ramsåkra, Blädinge socken, dervid nedbrann hela drängstugubyggnaden, innehållande förutom boningsrum, äfven sädesmagasin, brygghus och matbod. Ingenting kunde räddas, utan blef all inneliggande gröda, matvaror, linne och kläder m.m. lågornas rof. Den förlorade egendomen var delvis lågt och delvis alls icke brandförsäkrad, hvadan förlusten kan anses ganska betydlig. – Huru elden uppkommit är ännu ej utrönt, men man vet att bykning på dagen förehafte. Egaren var vid tillfället bortrest till någon af grannsocknarne.

Ur Smålandsposten N:o 131 Tisdagen den 9 November 1886.

En behaglig öfverraskning. På de gamla adliga familjegodsens i Småland, hvilka gingo i arf från far till son, var jordtorparnes ställning för det mesta rätt dräglig, der den icke var riktigt god, hvilket äfven kunde hända då kontrakten lemnades orubbade i 70 å 80 år och torparna sjelfve fingo draga fördelen af sina jordförbättringar, något som alls icke hörde till ovanligheterna. Men en annan tid kom, och flertalet af de gamla ätterna har fått gå från sina stamgods som sparfrån ax.

Så gick det äfven på Oby, det gamla Gyllenkrokska herresätet. Dessa Gyllenkrokar hade i förhållandet till sina arbetare och torpare alltid visat sig som sanne ädlingar och det var tradition på godset att i all nöd vända sig till ”baronen”, som aldrig höjde pålagorna.

Kom så en ny egare, en grosshandlare från Stockholm, god och hederlig karl äfven han, men naturligtvis utan de gamla tillgifvenhetsband, som för bundit godsherr'n i underhafvandena. Han hade betalt gården efter gängse pris, var ju i sin goda rätt att deraf fordra den inkomst som vederborde och kunde för den skull ej klandras, då han höjde de gamla, låga torpareafgälderna till belopp, som eljest i orten voro vanliga, icke de allra lägste, men visst icke heller de hårdaste.

Återigen såldes gården, denna gång till brukspatron C. E. Fryberg, och återigen fordrade den nye husbonden in alla kontrakten på kontoret medan de skulle omskrivas. Med tunga sinnen och hårda villkor i sigte, gingo torparna upp med sina papper till herrgården och afvaktade med oro huru mycket ännu tyngre pålagor de nu skulle få dragas med. En doft knot förspordes, ty nu tyckte de sig fått allt hvad de tålde närpå.

Dystra i hågen kommo de på bestämd tid på kontoret igen för att se och underteckna de nya kontrakten, dem de grepo med darrande fingrar. Men ett efter annat ljusnade de väderbitna anleterna och strålande af glädje utbrusto torparna i korus: ”Herre Gud välsigne brukspatronen! Det här är ju våra gamla baroners kontrakt vi fått igen”!

Så var det verkligen också, hr. Fryberg försöker ämna räkna med andra faktorer än de som kunna föras upp i dagsverkslängd och hufvudbok, han vill försöka hvad tillgifna och tacksamma arbetare kunna utträtta, och hade derföre nedsatt alla afgälder till samma belopp som erlagdts under herrarne Gyllenkroks tid.

Ur Smålandsposten N:o 6 Tisdagen den 18 Januari 1887.

Ett slädparti, med 16 slädar var häromdagen anordnad i Blädinge, skrifves derifrån till oss. Man samlades vid kyrkan kl. 2 e.m., tog så kosan till Alfvestad och Oby samt dansade efter hemkomsten till kl. 4 påföljande morgon.

Ur Smålandsposten N:o 25 Torsdagen den 3 Mars 1887.

Uppträde i kyrka. Från Allbo skrifves till oss: Sistlidne söndag tilldrog sig under gudstjensten i Blädinge kyrka ett störande uppträde i det att en inom församlingen bosatt qvinna, hvilken af allmänheten anses som något sinnesrubbad, midt under predikan ur fickan uppdrog en stor brödkant, hvilken hon med god aptit spisade, hvarefter hon började att gestikulera med hufvud och armar samt utstöta, de mest oartikulerade ljud, dels tillmälen mot en del personer, som voro i hennes närhet. Då hon efter predikan började att allt för mycket störa gudstjenstens fortsättning tog kyrkoväktaren mod till sig och beslöt att söka få henne att aflägsna sig eller förhålla sig tyst, hvarvid hon gjorde häftigt motstånd, tog fast i håret på honom samt upprepande slog honom på armen, hvarefter han aflägsnade sig och qvinnan fortfor att till gudstjenstens slut bedrifva sitt ofog.

Det var ej första gången hon på detta sätt uppträdt, ty den stackars menniskan har flera gånger både i kyrkan och på många offentliga ställen stört ordningen.

Ur Smålandsposten N:o 28 Torsdagen den 10 Mars 1887.

Vid exekutiv auktion, vid Wexiö landskansli förliden gårdag försåldes 5/8 mtl. Hult i Blädinge socken – taxeringsvärderadt till 15,000 och saluvärderadt till 10,760 kr. – Från L. Fribergs konkursmassa till Kronobergs läns sparbank för 9,200 kr.

Ur Smålandsposten N:o 46 Torsdagen den 21 April 1887.

Gårdsköp. Soldaten vid Östra Allbo kompani n:r 136 Peter Ring i Wislanda, har för 8,040 kr. af Johan Svensson köpt ¼ mtl. Södra Ware i Blädinge.

Ur Smålandsposten N:o 67 Lördagen den 11 Juni 1887.

Olyckshändelse. Från Wislanda skrifves till oss: Måndagen den 6 dennes erhöj en 15-årig yngling från ett torp under Oby i Blädinge socken af ett hästskador ett så våldsamt slag i hufvudet att han i sanslöst tillstånd måste bäras till sitt hem, hvarifrån han nu är transporterad till lasarettet i Wexjö. Slaget träffade tinningen och örat, så att blodet strömmade.

Huruvida ynglingen kan räddas till lifvet är ännu ovisst. Fadern, som genast efter olyckshändelsen anlände, afsvimmade vid åsynen af sin illa tilltygade son.

Ur Smålandsposten N:o 69 Torsdagen den 16 Juni 1887.

Eldsvåda. I lördags eftermiddag när det uppgående bantåget passerade mellan Wislanda och Alfvestad och kom i närheten af det på Oby egor belägna torpet Staffansboda, antände gnistor från maskinen en intill banan belägen skog. Folk kom genast tillstädes och man lyckades hindra eldens framfart temligen fort. Omkring 2 tunnland skog blefvo dock lågornas rof. Ända i söndags brann och rökte det i den antända marken.

W. Bl.

Ur Smålandsposten N:o 131 Tisdagen den 8 November 1887.

Vanartig ungdom. En 15 år gammal pojke i Blädinge socken befann sig, skrifves till oss, den 1 dennes vid socknens skolhus och inväntade utanför detsamma skolans avslutande för dagen. Då sedan skolbarnen voro på hemvägen följde han dem in i skogen och öfverföll der en 10-årig gosse dels med sparkar och dels med slag utaf en medhafd grof käpp. Då den misshandlade ropade på hjälp, tystades han med hotelsen ”skriker Du, så dödar jag Dig”. Då den vildsinte ynglingen icke förmådde slå mera, stötte han ned sitt offer i ett vattenfylldt dike, och sedan han dragit upp den slagne igen, gaf han honom ytterligare några rapp. Den misshandlade gossen ligger nu efter våldet hemma sjuk, och man fruktar svåra följder af detsamma för framtiden. Anmälan om saken har skett, och det är att hoppas att vederbörande ger den vanartige slyngeln skäligen näpsta för det öfverlagda våldet.

Ur Smålandsposten N:o 148 Lördagen den 17 December 1887.

Olyckshändelse. Den 15 dennes blef en häst, som kördes af soldat Ring från Södra Ware, Blädinge socken, vid Wislanda station skrämmd och råkade i sken, skrifves till oss. Ring kastades dervid ur vagnen och slog hufvudet mycket illa mot en vid vägen stående påle. Den skadade infördes i ett hus vid vägen, och då han åter kom till sans klagade han öfver lidanden i bröstet. I bakre delen af hufvudet hade han vid fallet från vagnen erhållit ett krossår. Ring fördes senare på dagen till sitt hem, hvarest han för närvarande vårdas.

Ur Smålandsposten N:o 16 Tisdagen den 7 Februari 1888.

”Trylsabålet”, kallas en stor hög bestående af ”offrade” grenar och stenar samt ris å Blädingeås Östregårds egor, mellan Hjortsberga och Blädinge, skrifves till oss. Med bålet är förknippad historien om två ynglingar i bygden, som för århundraden tillbaka båda förälskat sig i en och samma Värends-mö. De hade då beslutat sig för att afgöra sin hjertesak genom enwig, och denna hade utkämpats på den plats, der Trylsabålet nu reser sig. Den som fallit i enwiget blef af sin motståndare begrafven på platsen. Ännu idag går icke gerna någon af traktens befolkning förbi utan att kasta en gren eller något annat föremål på Trylsabålet.

Ur Smålandsposten N:o 26 Torsdagen den 1 Mars 1888.

Å **exekutiv auktion**, som den 28 februari förrättades å landskansliet i Wexiö, försåldes $\frac{1}{4}$ mtl kronoskatte Blädingeås Norregård i Blädinge socken, Allbo härad. Utaf gården, som var saluvärderad till 5,500 och taxeringsvärderad till 3,600 kr., inropades $\frac{1}{8}$ mtl för 1,950 kr. af handlanden O. M. Nygren och $\frac{1}{8}$ mtl af kronolänsmannen C. E. Hjertqvist för 2,310 kr. Gården i sin helhet betalades alltså med 4,260 kr.

Ur Smålandsposten N:o 28 Tisdagen den 6 Mars 1888.

Eldsvåda. Under snöstormen natten till förliden lördag utbröt eld i hufvudbyggnaden å herresätet Oby i Wislanda socken, hvarvid det stora corps-de-logiet i grunden nedbrann.

Elden som började kl. 11 hade uppkommit derigenom att en skorsten varit i olag. Stormen och snöyran gaf elden ökad fart på samma gång, som den hindrade folk, utom de närmast boende, att infinna sig vid eldsvådestället. Alla försök till släckning hade, äfven med tillräckligt manskap, därför varit omöjlig under den hvinande orkanen.

Egaren hr. C. E. Fryberg, hade den nedbrunna hufvudbyggnaden försäkrad i allmänna brandförsäkringsbolaget för byggnader på landet för 18.000 och i bolaget Svea för 15.000 kr. Han gör likväl, uppgifves det, en ganska kännbar förlust genom eldsolyckan.

Ur Smålandsposten N:o 80 Tisdagen den 10 Juli 1888.

Fredsföreningens i Allbo, allmänna årsmöte försiggick i söndags i Blädinge. Öfver 500 personer närvaro. Mötets fredsföredrag af fil kan. G. Alving samt diskussion, inledd af organisten P. Borgh, försiggick i Blädinge för tillfället vackert dekorerade folkskolesal. Diskussionen om fosterlandskärlek, hvardt ej synnerligen liflig.

Sedan några smärre förändringar af stadgarne antagits, tågade man af till en dansbana af trä, uppförd af Blädingeborna, och der gick dansen lika friskt till, vid tonerna af en sextett messingsinstrument från Alfvestad, som någonsin en midsommardans å Kronoberghshed.

Ur Smålandsposten N:o 81 Torsdagen den 12 Juli 1888.

Bråddöd. Hemmansegaren Nils Magni Petersson i Södra Ware Norregård i Blädinge socken, hade i fredags qväll lagt sig att sofva som vanligt, såsom det tycktes, frisk och kry. När man på morgonen derefter steg upp i huset, befans han emellertid ligga död i sängen. En gosse, hvilken låg bredvid honom, hade ingenting märkt under natten. Troligen hade mannen under natten träffats af hjertslag, som plötsligt ändat hans lif.

W. Bl.

Ur Smålandsposten N:o 84 Torsdagen den 19 Juli 1888.

Misstänkta sjukdomsfall bland svinkreatur, har yppats i Blädingeås och Ekehvarfven i Blädinge socken, på hvilka två gårdar tillsammans 6 kreatur dödt. Veterinären Fahlström i Wexiö har på platsen undersökt sjukdomens symptom och funnit att svinpest icke föreligger.

Ur Smålandsposten N:o 146 Tisdagen den 11 December 1888.

Minnesgod husbonde. En synnerlig vacker begrafning hade, skrifves till oss, i söndags ombestyrt efter en trotjänarinna å Oby i Blädinge, aflidna 85-åriga Ingrid Sibbesdotter, af hennes husbonde friherren Thure Gyllenkrok på Oby. Han hade inbjudit hela det stora godsets befolkning till begrafningen, hvilken såväl mat som kaffe rigligt serverades gästerna. Alla medföljde derefter till grafven, och i den stora processionen fans säkert ingen, som icke väl känt gamla Ingrid och nu tänkte på henne med fridsönskningar.

Ur Smålandsposten N:o 16 Torsdagen den 7 Februari 1889.

Ett danskt konstnärssällskap. En äldre karl och fyra barn, åtföljd af en ansenlig mängd hundar, har under senaste veckan besökt Allbo, och på flera ställen uppträdt med sina underhaltiga prestationer. Familjen namn är Miche från Thisted i Danmark. Det lif de föra kan inte betraktas af annat än som lösdrifveri. Hvarför hemsändas icke dylika sällskap?

I en s.k. jordhytta, har en familj inom Blädinge församling nödgats bo denna vinter. Familjen består af man och hustru jemte två minderåriga barn. Mannen, som är omkring 70 år, hade dels på grund af fattigdom och dels af tredska ej fullgjort sina skyldigheter för en innehafd torplägenhet, hvarför egaren förskaffade sig vräkningsutslag. Ehuru gubben eger virke till stuga, har det ej lyckats honom erhålla någon plan att uppföra denna på. En medlidsam hemmansegare lofvade honom därför att tillsvidare få uppföra och inqvarteras i den nu för tiden i orten ovanliga boningen, jordhyttan, hvilken mannen sökt göra så bekvämlig som möjligt.

För tidigt, lät lärkan härstädes höras idag, nemligen redan den 24 nästlidne januari. De sydliga gästerna torde med lifvet fått pligta för misstaget om tiden om våren i Norden.

Ur Smålandsposten N:o 20 Lördagen den 16 Februari 1889.

Ett antikt och solidt väggur, eger, skrifves till oss, en hemmansegare Johannes Andersson i Hjelmäryd, Blädinge socken. Detta ur, som tros vara omkring ett par hundra år gammalt, är tillverkat hos en urfabrikör i Wexiö, vid namn Peter Ernest och lär vara ett af de sinnrikaste och bästa af nämnda fabrikat. I medlet af förra århundadet egdes detta väggur af en regementsauditör – C. H. Bergman å Huseby, efter dåvarande klockaren i Skatelöf blef egare till detsamma och anses klockan ännu vara lika god som när den var ny. Då den för fyrtio år sedan af nuvarande egarens fader inköptes betingade den ett pris af 40 specie riksdaler.

Ur Smålandsposten N:o 25 Torsdagen den 28 Februari 1889.

Afliden åldring. Söndagen den 24 dennes, efter slutad gudstjenst i Blädinge kyrka, förkunnade ljudet från kyrkklockorna att en af församlingens medlemmar slutat sin jordevandring. Denna gången gällde det en aktad fredlig danneman, förre hemmansegaren Jonas Samuelsson i Blädinge Jutagård, som efter en 83-årig lefnad nedlagt vandringsstafven. Den aflidne var svåger till aflidne domprosten P. Wieselgren i Göteborg, hvars syster Hildegard Jonasdotter, Samuelssons maka, jemte flera barn och barnbarn sörja den hädangångne.

Med honom bortgick den siste af gamla stammen af nykterhetsvänner i orten. Alltsedan nykterhetsrörelsens början af 1840-talet, då han aflade nykterhetslöftet, har han förblifvit detsamma trogen och efter förmåga sökt verka för saken.

Ur Smålandsposten N:o 65 Tisdagen den 4 Maj 1889.

Under bränning å mossodling, hos sergeanten Söderström i Blädinge, mellan Alfvestad och Vislanda, har elden gått öfver behöriga gränser, och nedbränt ganska stora sädesfält, samt varit nära att gå in i en större skog och hårdt hotat Blädinge by, hvarigenom oberäknerliga skador kunnat uppstå, skrifver en meddelare från orten. Af kronobetjening uppbådadt manskap från närgränsande byar arbetade i flere dygn med släckningen för att hindra eldens vidare framfart. Det är nu utsigt att elden ej vidare skall sprida sig.

Ur Smålandsposten N:o 75 Torsdagen den 27 Juni 1889.

Eldsvåda. En ladugård, tillhörig fjerdingmannen Johan Magnusson i Blädingeås, Blädinge socken, nedbrann för några dagar sedan i grunden. En kalf och en höna innebrändes. Orsaken till olyckan voro några pojkar, som roat sig med den farliga leken att göra upp eld inne i ladugården.

Ur Smålandsposten N:o 110 Tisdagen den 16 september 1890.

En egendomlig olyckshändelse, med dödlig påföljd timade, skrifves till oss, i fredags afton vid snickaren Nils Peter Anderssons under Blädingeås i Blädinge och hans hustrus hemresa från Wislanda, dit det fattiga paret med en legd häst begifvit sig för att avyttra lingon. Då de voro komna framom Södra Ware by och ut i dess betesmark kom en der betande häst springande mot den häst Andersson körde. Hustrun steg först af och bortkörde den löse hästen, men denne kom snart åter och stälde sig i vägen. Nu afstego begge de åkande, dock utan att lyckas få undan löshästen, hvarpå den förspände hästen i skrämsel ryggade vagnen bakut ned i en fördjupning, der hästen föll öfver Andersson, som deraf ljöt en nästan ögonblicklig död.

Andersson var 55 år gammal och efterlemnar enka med två minderåriga söner i knappa omständigheter.

Ur Smålandsposten N:o 145 Lördagen den 6 December 1890.

Ett hemskt drama, utspelades i onsdags inom hemmansegaren Johannes Månssons i Södra Vare by Blädinge, familj. Hustrun var ensam hemma med de fyra barnen. En liten flicka, som väl vid något tillfälle fått kunskap om hur arsenik ser ut – som bekant användes detta gift på landet vid kreaturssjukdomar – såg modern stoppa in något i munnen, som väl måst förefalla barnet misstänkt, efter det frågade ”Mor, hvad var det mor tog i munnen?” ”Det var bara en sockerbit”, förklarade den arma qvinnan. Flickan skyndade efter sin något äldre bror, äfven han ett barn, ty makarna Månsson hade varit gifta blott ett tiotal år. Båda barnen sökte derpå gemensamt förmå modern att ”spotta ut det der”, men hon förtärde hela arsenikbiten. Detta skedde vid middagstiden.

Kl. 2 hemkom mannen. Han hade i affärer varit i Vislanda. Nu hade plågorna börjat bli svåra, och modet tröt hustrun. Hon berättade att hon intagit gift. Han tvang henne att dricka mycket söt mjölk. Det hjälpte icke. Giftet hade redan fullföljt sitt förstörelseverk, och fram på aftonen afled hustrun under häftiga host- och krampanfall.

Och anledningen? Man får väl knappast någonsin höra talas om sjelfmord nu för tiden, utan att som den sedvanliga afslutligen följer: ”sinnesrubbnig”. Nog talas ock här om klenmodighet och äfven kroppslig svaghet; men kanske högre om snålhetsvurm, gränsande till girighet. Så hade vid svärfaderns begrafning för kort tid sedan mycket mer ”gått åt”, än som hustruns ekonomiska svaghet tålde vid, Hon hade häröfver känt mycken grämselse.

Hvadan orsaken varit, torde väl polisundersökning närmare ge vid handen.

Den aflidna hustrun, född Wahlqvist, var 38 år gammal. Hennes man, som är den ”rikaste bonden i byn”, är blott ett par år äldre.

Ur Smålandsposten N:o 147 Torsdagen den 11 December 1890.

Arsenik i stor myckenhet, har provinsialläkaren A. L. Nordström vid den nu verkställda rättsmedicinska undersökningen anträffat i hemmansegarehustrun Ingrid Kristina Magnussons i Södra Vare Södergård, Blädinge, döda kropp. Hennes sjelfmord medelst gift är genom denna undersökning och den förutgångna polisundersökningen således konstateradt.

Hemmansegaren Johannes Magnusson och hans sålunda aflidna hustru hade varit gifta i 14 år och ega, som förut omnämnts 4 barn.

Ur Smålandsposten N:o 25 Lördagen den 28 Februari 1891.

Öfverfallen och rånad, vardt häromdagen på landsvägen från Alfvestad en torpare i Blädinge socken af två landsvägsriddare, med hvilka han kommit i sällskap. De hade först bjudit på bränwin, som ock lär ha mottagits, hvarefter de började gräl och kommo i handgemäng med torparen, som blef neddragen från sitt åkdon och föll ned i ett stort dike vid vägen. Han hade fått några slag af ofarlig beskaffenhet, samt blef fränstulen 10 kr.

Ur Smålandsposten N:o 38 Torsdagen den 2 April 1891.

Ett upprörande brott, begicks annandag påsk i Alfvestadsnejden, hvilket på det högsta uppskakat sinnena i orten. En 17-årig dotter till en torpare under Oby passerade i sällskap med sin mindre syster vägen fram i närheten af Blädinge by. Hon gick förbi en grupp drängar, och en af dessa grep henne samt bar henne in i skogen, dervid han med hennes förkläde qväfde hennes nödrop. Den mindre flickan sprang efter hjälp, men bofven hann

dock fullborda sitt svarta, nesliga dåd. Enligt läkarebesigtning af den arma flickan, som igår verkställdes i Alfvestad af doktor Jacobsson, har hon lidit kroppsliga men af det henne öfvergångna våldet. Den brottslige blef igår anhållen och kommer antagligen idag att införfassas till Wexjö cellfängelse i afbidan af ransakningen inför Allbo häradsrätt.

Ur Smålandsposten N:o 39 Lördagen den 4 April 1891.

Det djuriska brott, som annandag påsk, enligt hvad vi förut omtalat, begicks i Blädinge emot en 17-årig torparedotter har nu föranledt den brottsliges häktning. Han är drängen Carl Andersson i Blädinge, född 1872 inom Aringsås socken.

Andersson införfassades i torsdags till Wexjö cellfängelse.

Ur Smålandsposten N:o 41 Torsdagen den 9 April 1891.

Ransakning å Wexjö cellfängelse.

Inför Allbo häradsrätt den 8 April.

(Ordf. häradshöfding M. Hasselroth..)

Groft sedlighetsbrott, föröfvades, som vi förut omtalat, annandag påsk på aftonen mot 17-åriga torparedottern Anna Katharina Nilsson från Riddarehem under Oby, i tjänst hos klockare Jonsson i Blädingenäs, då hon var på väg från sistnämnda ställe till Ramsåkra. I närvaro af den så nesligt behandlade samt hennes fader Nils Andersson, företogs nu ransakning med den för brottet häktade ynglingen Carl Andersson från Blädinge Norregård hvilken är född 1872 i Benestad by, Aringsås socken.

Anna Nilsson redogjorde, enligt hvad vi erfarit, vid ransakningen hvilken fördes inom lyckta dörrar, för huru våldsgerningen tillgick. Hon och hennes tjenstekamrat Tilda Sofia Johansson hade på den s.k. ”Rallevägen” långt från människoboningar blifvit antastade af den häktade, som varit i sällskap med tre andra i polisprotokollet namngifna ynglingar. Sedan den häktade och ytterligare en till skuffat flickorna för att få dem att släppa hvarandras händer, ryckte Carl Andersson Anna från vägen. Både Anna och Tilda hade härunder fallit omkull, men den sistnämnda sprang upp och skyndade till soldattorpet Bussakull, för att hemta hjälp till Anna, som uppgaf föga nödrop. Carl Andersson hade brottats med Anna och svårt behandlat henne, men icke kunnat fullborda sitt mörka dåd, ehuru han svept in Annas hufvud uti hennes schal, och till hälften qväft henne.

Enligt af jernvägläkaren Jacobsson i Alfvestad utfärdadt läkarebetyg, kommer Anna sannolikt icke att lida kroppsligt framtida men af de henne vid det nesliga våldsförsöket tillfogade icke obetydliga skadorna.

Den häktade nekade för att ha gjort sig skyldig till våldet. Han skulle liksom de andre pojkarne bara skuffa flickorna, för att se hvilka de voro.

Som vittne hördes ofvannämnde Tilda Sofia. Hon hade vid tillfället icke bestämt igenkännt den häktade, men trodde att det var han som ryckt Anna af vägen. Deremot hade hon i en person, som drog schalen af vittnet själf, igenkännt en dräng vid namn Sven Johan Johannesson. När hon kommit till soldat Blid på Bussakull och bedt om hjälp hade denne menat ”det vor väl inte så farligt”, men då han till sist lofvat komma till hjälp, hade vittnet sprungit i förväg tillbaka och mött Anna, som under tårar sade: ”Tilda lilla, Du kan aldrig tro så jag plågats! Jag har brottats med honom så jag trodde jag skulle dö”. Målsegaren fordrade en ersättning af 200 kr. för våldet mot dottern. – På åklagaren kronolänsman Hjertqvists begäran, blef målet uppskjutet till den 25 dennes.

Ur Smålandsposten N:o 49 Tisdagen den 28 April 1891.

Ransakning å Wexiö cellfängelse.

Inför Allbo häradsrätt den 25 April.

(Ordf. häradshöfding M. Hasselroth..)

Groft sedlighetsbrott. Förnyad ransakning företogs idag med drängen Carl Andersson från Blädinge Norregård, häktad och tilltalad af kronolänsman Hjertqvist för försök till groft sedlighetsbrott, begånget sistlidne annandag påsk mot pigan Anna Katharina Nilsdotter från Blädingenäs.

På fråga af domhafvanden om Andersson idag ville erkänna sitt brott, förklarade han att han icke visste att han talat någon människa till.

Åklagaren, kronolänsman Hjertqvist, företedde den häktades prestbetyg. Andersson är född i Aringsås den 13 januari 1872.

Trenne vittnen, drängarne Peter Edvard Persson från Blädinge Jutagård, Sven Johan Johannesson från Blädinge och Nils Johan Petersson från Blädingenäs, samtliga inkallade af åklagaren, hördes. Af deras berättelse framgick att den åtalade knuffat ned Anna från vägen och att ingen annan person än han varit i närheten då, af hennes skrik att döma, det försök till groft sedlighetsbrott föröfvats mot henne, hvarom det vid förra ransakningen upplästa läkarebetyget närmare förmälde.

Den tilltalade medgaf att han skuffat Anna, men upplyste att han mött en främmande karl ute vid landsvägen, dermed han tydligen ville ha sagdt, att en okänd missdådare varit den skyldige istället för Andersson.

Hemmansegaren Jonas Svensson från Blädinge Norregård, den häktades husbonde, var tillstädes och upplyste i rätten att den häktade i tjensten varit flitig och bra samt alltid visat sig hygglig, hvarför Svensson fann det skedda mycket besynnerligt. Då emellertid Svensson fällde vinkar om, att flickan möjligen kunde bli skadad i ”stubbabråten” och bland stenarne, då Andersson skuffat ned henne från vägen, blef ordet taget från den som det ville synas, litet partiske husbonden, som fått komma till tals, enär rätten trott att Andersson genom honom skulle bringas till att sjelf bekänna hvad, genom det som förekommit, redan konstaterats.

Efter öfverläggning afkunnades utslag i målet. Då det af rätten betraktades som lagligen uttrönt att Carl Andersson gjort sig skyldig till försök till nesligt våld mot målsegarinnan, derfor blef han jemte 15 kap. 14 § strafflagen dömd att undergå fängelsestraff i två månader samt med 100 kr. ersätta målsegarinnan för skedd skada och värk, hvarjemte han skulle betala henne och hennes faders kostnader för inställelsen vid rätten, läkarebesigtningen m.m.

Den dömd blef satt på fri fot i afbidan på att utslaget vinner laga kraft.

Ur Smålandsposten N:o 54 Lördagen den 9 Maj 1891.

Uti sjönöd, kommo i måndags e.m. godsegaren Key på Oby och en hans svåger från Tyskland. De voro i en segelbåt på hemfärd å sjön Salen, från Benestad der de varit på besök. Under en kastvind stjelpte farkosten, och sedan de nödställda först förgäfves sökt simmande nå den aflägsna stranden, voro de glada att krafterna räckte för att åter hinna den kantrande båten, vid hvilken de hakade sig fast. Hjelp från Blädinge anlände på deras rop, som sedan de i 3 kvarts timme legat i vattnet.

Ur Smålandsposten N:o 58 Tisdagen den 19 Maj 1891.

Stor insjögädda. Fiskaren A. J. Petersson i Blädinge fångade häromdagen en gädda, vägande 25 skålpund. Fisken salubjöds i Alfvestad, men ingen ville köpa den, enär man menade att den var ”för grof i köttet”.

Ur Smålandsposten N:o 125 Fredagen den 23 Oktober 1891.

Sin högra arm krossad i ett tröskverk, fick idag på f. m. 4-årige gossen *Carl Nilsson, son till enkan Anna Jonsson i Södra Ware af Blädinge församling.

Han infördes till Wexjö lasarett, der armen måste aftagas ofvanför armbågen.

*Det var denna gosse som senare i livet fick studera vid folkskollärareseminariet i Växjö, och sedermera blev folkskollärare i Blädingeås skola.

Ur Smålandsposten N:o 148 Onsdagen den 16 December 1891.

Rådjur, förekomma i stort antal å Oby gods i närheten af Blädinge. Tre äro skjutna derstädes i höst, det sista i lördags, och två af det lättfotade villebrådet voro häromdagen framme vid gården. Icke mindre än 13 st. har vid föregående tillfälle varit synliga tillsammans i en flock.

Ur Smålandsposten N:o 4 Måndagen den 11 Januari 1892.

Kyrkorna uppvärmas. Värmeapparat från Ebbes bruk i närheten af Husqvarna har, skrifves till oss, för en kostnad af 500 kr. insatts i Blädinge kyrka. Vid afprofningen har apparaten visat sig i allo fylla sitt ändamål.

Ur Smålandsposten N:o 10 Måndagen den 25 Januari 1892.

Utbyte af komministerbostället, 3/8 mtl. Geramoen nr. 1 inom Blädinge församling mot det af Lekaryd och Aringsås församlingar inköpta frälsehemmanet 1/2 mtl. Lekaryd Södregården nr. 8 är nu tillstyrkt af kammarkollegium med de för dylikt utbyte nödvändige villkor. Sålunda skall Geramoen å offentlig auktion försäljas, dervid församlingarne af den behållna köpeskillingen skola komma in i den mån den befinnes tillräcklig, åtnjuta ersättning för inköpet af det nya komministerbostället och kostnaderna vid utbytet. Blir öfverskott, skall detta öfverlemnas till pastorsembetet i Lekaryds och Aringsås församlingar, för att intill dess tillfälle yppar sig till inköp af passande jordlägenhet, förvaltas efter den grund, som för kyrkokassans medel är vedertagen, med rätt att för komministern under tiden uppbära de derå upplöpande räntemedel.

I händelse bytet går i verkstälighet innan försäljning af Geramoen hunnit försiggå, skola församlingarne ega att under tiden disponera, detta hemman, dock utan rätt att använda dervarande skog annat än för hemmanets behof eller till byggnadernas iståndsättande å det nya hemmanet.

Ur Smålandsposten N:o 41 Onsdagen den 6 April 1892.

Beträd ej vårisarne! En landtbrukare från Blädinge var häromdagen nog oförsigtig att för fiske bege sig ut på af solen anfrätt is å sjön Salen. Hen slog ned genom isen och var nära att komma under densamma, men lyckades att hålla sig uppe och till slut att med hjälp af fiskeredskapen berga sig sjelf ur lifsfaran.

Ur Smålandsposten N:o 101 Fredagen den 26 Augusti 1892.

Minnesgåfva. Till folkskolläraren N. Svensson i Blädinge, hvilken den 1 dennes frånträdde sin befattning i nämnda socken, öfverlemnades vid avslutningen af folkskolan en inom församlingen sammanskjuten penningesumma ”För inköp af något minne”. Det är andra gången hr. Svensson på dylikt sätt der blifvit ihågkommen.

Ur Smålandsposten N:o 124 Onsdagen den 19 Oktober 1892.

Medaljör. Till kantorn och f. d. folkskolläraren J. Johnsson i Blädinge öfverlemnades, skrifves till oss, i söndags efter slutad högmessogudstjenst i nämnda församlings kyrka, medaljen i silfver af 8:e storleken, med konungens bröstbild och inskription ”För medborgerlig förtjenst”. Det var 50 år den 1 sistlidne maj hr. Johnsson tillträdde klockare- och organisttjensten i Blädinge der han jemväl i 30 år verkat som folkskollärare. Kantor Johnsson är förut innehafvare af belöningsmedalj för vaccination.

Blädinge skytteförening, firade, skrifves till oss, häromdagen skyttefest med anledning af sin tioåriga tillvaro. Vid täflingskjutningen samma dag, hvartill prisen bekostats ur föreningens kassa, togs första priset af landtbrukaren O. A. Johansson och andra af landtbrukaren P. M. Ohlsson båda i Blädinge, samt tredje af sergeant O. Wickström i Alfvestad, efter omskjutning med volontär O. Magnusson i Blädinge. Föreningen, som räknar ett 70-tal medlemmar, har hittills arbetat enskildt, men har nu fattat beslut att söka stadfästelse å sina stadgar för att komma i åtnjutande af de förmåner som numera äro skyttegillet beredda.

Ur Smålandsposten N:o 130 Onsdagen den 2 November 1892.

Tillstyrkt köpeanbud. För komministerbostället i Lekaryds och Aringsås pastorat 3/8 mtl. Geramoen n:r 1 i Blädinge, hvilket skall utbytas mot det af församlingarne för 12,450 kr. inköpte fräsehemmanet ½ mtl. Lekaryd Södregården i Lekaryd socken, bjöds som förut omtalat, å offentlig auktion, handlanden C. M. Welander 13.800 kr. Pröfningen af köpeanbudet ifråga har ännu ej skett, men kammarkollegium tillstyrker k.m. antagande af anbudet och att derefter boställsbytet må försiggå.

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 58 Tisdagen den 16 Maj 1893.

Blädinge skyttegille har fått stadgar fastställda af K. m:ts befallningshafvande i länet.

Ledamöter i gillet styrelse äro landbrukaren P. M. Olsson ordförande, kyrkvärden O. M. Danielsson vice ordförande, landtbrukaren Gustaf Olsson skattmästare, landtbrukaren E. O. Johansson skjutbefälhafvare, landtbrukaren O. A. Johansson och handlaren A. Petersson.

Ur Smålandsposten N:o 63 Fredagen den 26 Maj 1893.

Elfvaårig sjelfmördare. En 11 år gammal fosterson å ett torpställe i Blädinge blef, skrifves till oss, häromdagen anbefalld att utifrån marken hembära ved. Han återkom icke till qvällen, och då man anställde spaningar efter honom hittades han, hängande död i det för vedbördan afsedda repet, ute i en gammal ladugård.

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 77 Torsdagen den 29 Juni 1893.

Blädinge skyttegille, får med vederbörligt tillstånd från arméns förråd låna åtta gevär af 1867 års modell.

Ur Smålandsposten N:o 118 Måndagen den 2 Oktober 1893.

Groft hemfridsbrott hos en värnlös qvinna, begicks, skrifves till oss, natten till den 24 september inom en socken i Allbo härad. En småskolelärarinna derstädes hade efter mörkrets inbrott anländt till det lilla hus det hon ensam bebodde. Sedan hon insomnat, väcktes hon omkring kl. 11 af ett egendomligt buller vid förstugudörren. Hon trodde en lång stund att det var vinden, som ryckte i dörren, men blef till sist öfvertygad om, att någon person försökte att bereda sig inträde. I förskräckelsen skulle hon just begifva sig på flykten genom en bakdörr, men hann icke lemna rummet förrän dörren gick upp och en karl inrusade samt hindrade henne att fly. Han hade medels ett borrhål i dörren lyckats aflyfta kroken och få upp dörren. Bofven hotade lärarinnan med orden: ”Om Du skriker blir det ögonblickligen döden!” Den af fasa nästan medvetlös lärarinnan tvangs till att foga sig efter uslingens vilja och intaga sängplats tillsammans med honom. Han stannade till fram på morgonen, då han före dager fann för godt aflägsna sig under ett ”Tack för godt logi!” och löfte att komma igen om en månad. Att efter en slik natt lärarinnan icke vågar bebo sitt hem är ej att undra på, liksom att blott tanken på de qval, hon under nidingens vistelse under hennes tak utstod, uppfyller henne med fasa och förskräckelse. Föröfvaren af det nattliga dådet har icke kunnat upptäckas, enär intet säkert signalement kunnat angifvas. Lärarinnan tror sig dock minnas, att hennes nattlige våldsgäst var liten till växten, i besittning af små mustascher samt mjuka händer.

Ur Smålandsposten N:o 124 Måndagen den 16 Oktober 1893.

En svensk flagga, invigdes, skrives till oss, i torsdags i Åhs skola i Blädinge. Invigningstalet hölls af församlingens komminister, I. Björnberg som betonade flaggans betydelse såsom en sinnebild af fosterlandet, och lämpliga sånger afsjüngos af en för tillfället inöfvad kör, anförd af organisten O. Andersson. Flaggan, skänkt af öfverbanmästaren Å. Åhslund i Karlshamn, är att betrakta såsom en tacksamhetsgård för de lärdomar, gifvaren en gång i Åhs skola inhemtat.

Ännu en flagga, till hvars inköpande medel insamlats genom frivilliga bidrag, kommer att inom kort invigas vid ett annat skolhus i Blädinge.

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 137 Lördagen den 17 November 1894.

Aflyst väg. K. bhde i Kronobergs län har låtit för trafik aflysa allmänna vägen emellan torpet Friheten vid Oby och korsvägen vid torpet Kojtet under tiden från den 21 t.o.m. den 27 dennes, därvid vägfarande hänvisas att färdas öfver Lisebro kvarn, Ströby och torpet Kojtet. Anledningen till aflysningen är att godsägaren M. Key å Oby anmält sig ämna omlägga en å allmänna vägen midt för Oby belägen större vägtrumma.

Ur Smålandsposten N:o 14 Fredagen den 1 Februari 1895.

Ur de eländas lif. Den 14 augusti 1894 anträffades i Blädinge en 84-årig mansperson, som endast krypande på händer och knän kunde fortskaffa sig. Det befanns, enligt den olycklige åldringens egna uppgifter, att han var i Moheda socken år 1810 födde Olof Petersson, tillhörande Brunnby sockens i Malmöhus läns fattiggård, till hvilken han sade sig vara på väg. Mannen var full af orenlighet och ohyra, och ingen ville taga den upptröttnade i omvårdnad, hvarföre Blädinge fattigvårdsstyrelse måste taga honom om händer. Allt sedermera har den sjuklige gamle fått, såsom inackorderad, stanna hos enkan Anna Jonasdotter i Sissleboda.

Den gamles uppgifter har icke bestridits från Brunnby fattiggård, men om hans hemtning och ersättning för hans omvårdnad m.m. har ännu icke afhörts.

Då Blädinge fattigvårdsstyrelse icke känner sig fullt förvissad om, att Brunnby fattigvårdssamhälle förpligtigat till godtgörelse, har den hos k. bhde ingifvit ansökan om statsanslag för de till 182 kr. uppgående utgifterna under fjoråret för bemälda Peterssons räkning.

Som bekant skola dylika ansökningar vara ingifna till länsstyrelsen före den 1 februari, för att komma under ompröfning, om denna ansökan har först idag anländt till k. bhde i Kronobergs län.

Ur Smålandsposten N:o 19 Onsdagen den 13 Februari 1895.

Fattigvårdsärende. K. bhde i Malmöhus län har nu ålagdt Brunnby fattigvårdssamhälle att utgifva full ersättning åt Blädinge fattigvårdsstyrelse för den vård, som lemnats åt 84-årige, sjuke Olof Petersson från Brunnby fattiggård, hvilken den 14 augusti i fjor, såsom förut omtalats, anträffades så sjuk å landsvägen i Blädinge, att han der måste omhändertagas och vårdas.

Ur Smålandsposten N:o 27 Måndagen den 4 Mars 1895.

Häktad för stöld. Arbetskarlen Wilhelm Fredriksson, född 1871 i Blädinge socken, Kronobergs län, är häktad för stöld och införpassades i fredags till Wexiö länsfängelse af kronolänsman Hjertquist i Alfvestad.

Ur Smålandsposten N:o 30 Måndagen den 11 Mars 1895.

Farlig auktionsbesökare. Den under denna rubrik i måndag som häktad omtalade arbetskarlen Wilhelm Fredriksson från Södra Vare Norregård i Blädinge socken, blef i lördags å Wexiö cellfängelse af Allbo häradsrätt, för de af honom vid en auktion i Sälhylan, Vislanda socken, begångna tillgreppen af en pels, och en ytterrock m.m. dömd till 2 månaders straffarbete och förlust af medborgerligt förtroende 1 år efter utståndet straff.

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 30 Tisdagen den 12 Mars 1895.

Stöld vid auktionstillfälle. Arbetaren Vilhelm Fredriksson från S. Vare Norregård af Blädinge socken, som måndagen i förra veckan häktades, blef i lördags å Wexiö cellfängelse af Allbo häradsrätt dömd till 2 månaders straffarbete och 1 års förlust af medborgerligt förtroende, för vid en auktion i Sälhylan, Vislanda socken, tillgripna klädespersedlar.

Ur Smålandsposten N:o 145 Onsdagen den 4 December 1895.

Blädinge skyttegille, högtidlighöll, skrifves till oss, på ett anslående sätt Carl XII:s dödsdag, den 30 november. En f.d. församlingsbo, som äfven förut genom gåfvor visat sig hafva hembygden i tacksam hågkomst, hade åt gillet öfverlemnat en större minnessten, hvilken nämnda dag restes vid skjutstationen. Förutom konung Oscars namnschiffer och siffrorna 18 23/11 92 från hvilket datum den nya värnpligtslagen som bekant, förskrifver sig, står å stenen att läsa "Värends söner hägne fosterbygden!"

Utgående från denna behjertansvärda inskription framställde ordföranden P. M. Olsson, betydelsen för vårt land af såväl ett tryggt försvar i allmänhet som ock af den frivilliga skytteverksamheten och dess främjande. Sedan organist O. Andersson föredragit ett för tillfället lämpadt poem, sammanskrifvet med anledning af ofvan citerade ord, utbragdes ett fyrfaldigt lefve för fäderneslandet och konungen. Derefter vidtog en festlig kollation, hvarvid äfven förekommo deklamation och sång af en blandad kör. Då man redan hunnit in på Oscarsdagens morgon, afslutades den animerade tillställningen med ett Lefve för konungen. Minnesstens gifvare, som vill vara onämnd, skänkte derjämte åt skyttegillet en penningssumma, hvarå räntan årligen skall under benämningen "Bländapriset" tilldelas den skickligaste skytten inom gillet.

Ur Smålandsposten N:o 151 Onsdagen den 18 December 1895.

Olyckshändelse. En häst tillhörig hemmansegaren Sjöblom från Billingtonorp råkade i fredags i sken i Alfvestad, hvarvid slädan slungades mot i en veranda, med påföljd att de åkande, ofvannämnde Sjöblom och en gumma Maria Petersdotter, också från Billingtonorp, erhöilo svåra kontusioner. Gumman, som fick läkarevård hos doktor Lindstrand, erhöill derjemte, troligen inre skador.

Ur Nya Wexiö-Bladet N:o 151 Torsdagen den 19 December 1895.

Olyckshändelse. Häromdagen råkade ynglingen P. A. Nilsson från Blädinge under det han var sysselsatt med rishuggning komma att svårt hugga sig i ena handen. Den skadade vårdas i hemmet.

Ur Smålandsposten N:o 12 Onsdagen den 29 Januari 1896.

*Den aflidne
friherre Walfrid Gyllenkrok.*

En högtidlig begrafningsakt, firades, meddelas till oss, idag i Blädinge församlings för tillfället sorgklädda kyrka, då stoftet af aflidne friherre Stellan Valfrid Gyllenkrok, den forne egaren af Oby, Benestad m.fl. egendomar i Kronobergs län, invigdes till den sista hvilan. Jordfästningen förrättades sedan den rikt blomhöljda kistan nedsatts å katafalken i kyrkan under guirlander mellan fjerde pelare vid altaret utaf utnämnde kyrkoherden i Igelösa och Oderlöfs församlingars pastorat i Skåne, Lindskog, som höll ett anslående griftetal. Kyrkan var fylld af åhörare. Efter jordfästningen bars kistan af åtta torpare från Oby till grafven. Bland de många vackra kransarna märktes en med stora vita band och försedd med hälsningen ”Ett sista farväl från Oby”.

Ur Smålandsposten N:o 31 Fredagen den 13 Mars 1896.

En högtidlig jordfestning, egde igår e.m. rum i Wexiö domkyrka då stoftet af aflidna friherrinnan Lotten Gyllenkrok invigdes åt den sista hvilan. Jordfestningen förrättades af domprost Henning, som jemnväl höll betraktelse öfver orden ”Salige äro de, som i Herranom dör”. I domkyrkan, som var sorgklädd i koret, hade utom den aflidnas slägt och vänner samlats en mycket stor åhörareskara. Före och efter jordfestningen sjöngs en vers af psalm 452.

Omedelbart efter akten i kyrkan fördes den rikt blomsterklädda kistan till Wexiö jernvägsstation och derifrån idag på jernväg till Alfvestad, samt vidare till Gyllenkrokiska familjegravven å Blädinge kyrkogård, der bl.a. den aflidnas man och tvenne hennes barn förut äro jordade.

Med anledning af begrafningsakten blefvo icke blott alla de fattige personer i Wexiö, hvilka den aflidna pläгат understödjade, utan ock samtliga å Wexiö fattighus intagne hjon rikligt bespisade. Sålunda fingo de sistnämnda, utom middag med tre rätter mat, kaffe och kakor samt sockerkaka.

Ur Smålandsposten N:o 44 Måndagen den 13 April 1896.

För mordförsök, har kronolänsman C. E. Hjertqvist häktat och i lördags middag till Wexiö cellfängelse införpassat kringstrykande ståltrådsarbetaren f.d. marinsoldaten Ola Nilsson från Backaryd i Blekinge, född 1841. Nilsson hade i fredags afton i närheten af Blädinge kyrka sökt gräl med några personer, som han träffat å landsvägen. Då hemmansägaren P. Ring från Södra Ware i Blädinge dervid tillhållit Nilsson att hålla sig lugn och låta folk fredligt passera förbi honom å landsvägen, hade Nilsson ryckt upp en fulladdad revolver, och sigtande på Ring, aflossat ett skott. Mera hann han icke förrän han såg sig öfvermannad och afväpnad. Dessbättre var Nilsson, som vid tillfället var något rusig icke särdeles stadig i handen, hvadan kulan förfelade målet. Mannen fördes till kronolänsman Hjertqvist och afbidar nu å Wexiö cellfängelse ransakning inför Allbo häradsrätt.

Ur Smålandsposten N:o 51 Onsdagen den 29 April 1896.

Nervfeber, har utbrutit i Hallåkra by, Blädinge socken, och har provinsialläkare A. L. Nordström vid besök å platsen i dagarne konstaterat fyra fall af sjukdomen, deraf tre hos hemmansägaren Jon Nilsson och det fjerde i en granngård, Spånhult. Anledningen till sjukdomens uppkomst har ej kunnat utrönas.

Ur Smålandsposten N:o 60 Onsdagen den 20 Maj 1896.

Gåfva till skola och lärarinna. Vid afslutning af småskolan i Oby skolhus, Blädinge socken, den 15 dennes, skänkte skolrådsledamoten, godsegare M. Key å Oby dels ett penningbelopp till premie åt de flitigaste barnen och dels ett dylikt som uppmuntran åt lärarinnan för hennes trägna arbete.

Ur Smålandsposten N:o 100 Måndagen den 24 Augusti 1896.

Skördefest firades, meddelas oss, å Oby, hvartill godsets alla underlydande voro inbjudna och dervid de trakterades med kaffe och dopp samt qvällsmat. Trädgårdsmästaren L. Larsson frambar gästernas tacksamhet till husbondefolket och godsets rättare utbragte ett lefve för herrskapet, hvilket åtföljdes af tvåfaldigt hurra.

Å ett sädesmagasin fortgick sedan dans till klockan 12 på natten. På aftonen afbrändes ett litet fyrverkeri och bengaliska eldar. Glädjen var allmän.

Ur Smålandsposten N:o 134 Onsdagen den 11 November 1896.

Olyckshändelse. Ynglingen Karl Gustafsson i Blädingeås, Blädinge socken, skulle i måndags köra efter en säck hafre å ett ställe beläget ett stycke från hemmet, hvarvid hästen blef skrämmd och råkade i sken. Gustafsson hoppade då af vagnen men fick då ena foten insnärjd i tömmarne, och släpades med den framrusande vagnen med ett långt stycke. Härvid erhöil han mycket svåra kontusioner i hufvudet, som nästan fullständigt skalperades. Den skadade infördes så fort sig göra lät till Wexiö lasarett der han nu vårdas.

Ur Smålandsposten N:o 11 Torsdagen den 21 Januari 1897.

Ett lömskt öfverfall, föröfvades häromdagen mot en son till hemmansägaren P. Ring i Södra Vahre, Blädinge socken. Då denne skulle gå ned i ladugården i sällskap med ett par drängar blef han bakifrån tilldelad ett svårt knifhugg, som träffade i ryggen.

Ur Smålandsposten N:o 35 Torsdagen den 4 Mars 1897.

Ett godt husbondfolk, har underhafvandena å det gamla Obygodset i Blädinge lyckan att ega uti den familj, som uti några år innehaft egendomen. Åt hvarje torpare och arbetarehem hustjenare, som bildar eget hushåll eller af särskilda anledningar kommer i behof af hjälp, egnas den varmaste omtanke och ofta lemnas vänligt bistånd till redande af nytt bo. Der fattigdomen hotar att alstra liknöjdhet och osnygghet, träder arbetsgifvaren emellan hemmets uppsnyggande, målning, tapetsering, gardiner, kläder och oundgängligt bohag, hvilket allt sedan ej i form af skuld hämmar den af någon orsak efterblifnes försök att arbeta sig upp utan ofta lemnas utan vidare, som en underpant på den trohet och det intresse, hvilka heller aldrig fela bland arbetarne på Oby. Intet bekymmer eller lidande å något hem å det stora godset saknar husbondfolkets deltagande.

Med kännedom om herrskapet Keys tänkesätt äro vi visserligen fullkomligt säkra om att de helst skulle se detta förhållande för vara en fullkomlig privatsak emellan dem och föremålen för deras välvilja, men de af tacksamhet genomandade meddelanden från hjulpne och andra iakttagare af det gamla herresätets egares sätt att uppfatta sina pligter, som till oss ingått med önskan om deras offentliga erkännanden, äro så många och varma, att vi ej ansett oss kunna tillbakahålla dem. Det är ju godt att någonstädes ett ärligt försök göres att fylla den klyfta mellan arbetsgifvare och arbetare, som dessvärre flerestädes beklagligt vidgas i vår tid.

Ur Smålandsposten N:o 133 Onsdagen den 1 September 1897.

Åskbrand. I Blädingenäs, Blädinge socken slog blixten ned och antände en mindre ladugård hos träskomakaren Johannes Magnusson. Den brann ned till grunden.

Ur Smålandsposten N:o 68 Onsdagen den 4 Maj 1898.

Nesligt våld mot en 87-årig i Toaboda skolhus af Blädinge socken ensam boende qvinna begicks, meddelas oss, i lördags af en drucken yngling, hvilken sedermera försvunnit från orten.

Gumman blef svårt skadad å flera ställen af kroppen under sin vanmäktiga strid med nidingen.

Minnesgåfva. Till minne af att i år 25 år förflutit sedan kyrkoherden i Vislanda och Blädinge församlingars pastorat L. Sjöborgh tillträdde Blädinge komministratur öfverlemnade i söndags 1874 års konfirmander från Blädinge till honom ett dussin teskedar af gammalt silfver, inlagda i ett etui med inskription.

Ur Smålandsposten N:o 158 Onsdagen den 12 Oktober 1898.

Olycka. Idag på morgonen fick hemmansegaren Johan Johannessson i Blädingenäs, Blädinge, allmänt känd som "Johan Jägare", sin högra hand svårt skadad i gårdens tröskverk. Bl.a. afklippes ett finger. Han infördes till Wexiö lasarett.

En elgtjur, har i dagarna observerats i Södra Vare by, Blädinge.

Ur Smålandsposten N:o 170 Onsdagen den 2 November 1898.

Olyckshändelse. Trettioårige arbetaren August Andersson från Blädinge råkade i lördags natt under lek med kamrater i närheten af Åhs Västregård få skenbenet afbrutet. Han vårdas å Wexiö lasarett.

Ur Smålandsposten N:o 52 Onsdagen den 4 April 1900.

Fynd af fornsaker. Utanför Blädinge kyrka hittades, skrifves till oss, nyligen i sjön Salen af malmupptagare för Huseby bruks räkning gevärspipor med flinta samt flere stridsyxor, af hvilka en af dem till och med hade skaftet kvar. Fyndet låg på omkring 6 alnars vatten, och voro särskildt yxorna utmärkt väl bibehållna. Att de härstamma från Blendas tid, tages i orten alldeles för gifvet, helst som en pil äfven funnits på ungefär samma plats.

Ur Smålandsposten N:o 59 A Onsdagen den 18 April 1900.

Själfmord i Blädinge. 27-årige hemmasonen Karl Johan Jonasson i Blädinge Klockaregård beröfvade sig i långfredags middag lifvet medelst hängning. Ännu vet man ej orsaken till den förtviflade handlingen.

Om förloppet berättas följande: Husmodern på stället fick höra, att hunden sprang utanför logen och skällde, och för att utforska anledningen därtill tittade hon in genom dörren och såg där innanför sin egen son hängande orörlig. Hon skyndade strax till den närbelägna kyrkan, hvarest hennes man öfvervar gudstjänsten, och kallade genast ut honom. Den hängde blef nu nedskuren och var ännu varm, men alla försök att återkalla lifvet voro fruktlösa. Den döde var en ordentlig och duktig ung man. Om motivet till den hemska gerningen vet man ingenting.

Ur Smålandsposten N:o 85 A Onsdagen den 6 Juni 1900.

Acklimatiseringsförsök med lärkträd. Å Oby säteri i Blädinge socken har i år afverkats fyra stycken lärkträd af den der för 50 år sedan gjorda planteringen. Dessa träd hade hvar för sig en rot diameter af 18 verktum samt en topp diameter 54 fot från roten af 5 verktum (jemte betydande vedvirke). Samme man som planterat träden var närvarande vid deras afverkning, dervid han utbrast; "Det skulle jag aldrig kunnat tro, när jag för 47 år sedan körde hit och satte de små tre-årsplantorna, att jag skulle få vara med om att fälla

sådana bjässar”. Framför oss ligger just nu präktiga, hit öfverlemnade bitar af de å Oby afverkade träden, och för den eventuelt intresserade står det en fritt att å vår redaktionslokal taga dem i betraktande. Man tyckes redan vid en ockulärbesigtning af träbitarne kunna öfvertygas om detta träslags snabba tillväxt och förträffliga egenskaper i öfrigt.

Ur Smålandsposten N:o 127 Lördagen den 18 Augusti 1900.

Inbrottsstöld. Natten mellan lördagen och söndagen gjordes inbrott i ett till Unnens station hörande godsmagasin, hvarvid några i magasinet förvarade öllådor blefvo uppbrutna och plundrade på en del af dess innehåll. Stölden upptäcktes först på söndagsmorgonen af en banvakt, hvilken på goda grunder misstänkte för densamma en mansperson, som i ”fridfull” söndagsstämning fanns liggande invid magasinet på alla sidor omgifven af mer eller mindre tömda ölbuteljer. Mannen fick emellertid tillfälle att komma undan och blef först följande dag anhållen i Lidhult af fjerdingmannen Nils Brorsson i Loshult.

Vid på måndagen anställt förhör fann den anhållne, vars namn är *Wilhelm Broberg, efter 10 timmars nekande fann för gott att erkänna. Broberg som är född 1871 är redan förut straffad för stöld och har nu införpassats af C. W. Pontén till Wexjö länsfängelse.

*Han hette äfven Wilhelm Fredriksson (Broberg) och var öä. son till Anna från torpet Féet u. S. Vare Västregård, Blädinge sn. Sederin. ”Anna i Gölaboda”.

Ur Smålandsposten N:o 138 Torsdagen den 6 September 1900.

Rannsaking inför Sunnerbo häradsrätt

(Ljungby den 5 September, ordförande häradshöfding O. Karlqvist)

För andra resan stöld med inbrott stod arbetaren Wilhelm Fredriksson-Broberg från Blädinge idag åtalad inför Sunnerbo häradsrätt af kronolänsman C. W. Pontén.

Broberg vidgick att han natten till den 12:te sistlidna Augusti i berusadt tillstånd brutit sig in i godsmagasinet vid Unnens station och der, efter hvad han tyckte sig minnas, ”såsom en dröm” tillgripit tre halfvor öl ur en tillspikad låda.

Målsegaren, trafikchef J. Jönsson i Halmstad, uppgaf att inalles 106 buteljer öl dagen efter tillgreppet saknats i fyra särskilda, uppbrutna lådor. Två vittnen hördes hvilka upplyste, att svaranden på morgonen den 13:de augusti anträffats liggande sofvande bakom magasinet, med 14 fyllda halfbuteljer öl strödda omkring sig. Dagen derpå hade ytterligare, men på annat ställe, 15 tomma halfbuteljer i närheten af magasinet hittats. Svaranden antog att han tillgripit äfven de 14 buteljer som hittats strödda omkring honom, men på frågan om han derjemte tagit de öfvriga, kunde han ej lemna något vare sig nekande eller jakande svar på. Sedan trafikchef Jönsson förklarar, att han ej yrkade någon ersättning för det stulna ölpartiet som jernvägsbolaget måst betala, dömdes svaranden Broberg för andra resan stöld förenad med inbrott till 8 månaders straffarbete samt 2 års förlust af medborgerligt förtroende utöfver strafftiden.

Ur Smålandsposten N:o 3 Söndagen den 6 Januari 1901.

Inbrottsstölden i Blädinge, för hvilka häktats af kronolänsman H. Wieslander, sotarena Nils Nilsson-Nordström-Berggren och Carl Johan Eriksson-Lavett-Anderberg, har enligt polisprotokollet bestått i tillgrepp af sex liter bränvin, tre liter konjak och en butelj portvin samt rull- och pressylta, af hvilka varor en del funnos i behåll då Nordström i fredags morgon af kronolänsman Wieslander påträffades hos gravören Danström i Öhr.

Det är en ful meritlista de häktade hafva. Bl.a. är Nordström förut straffad för tredje resan stöld och Anderberg för första resan stöld.

Ur Smålandsposten N:o 14 Lördagen den 26 Januari 1901.

Stulna spritvaror och pressylta. Såsom misstänks att natten mellan den 2 och 3 innevarande januari hafva begått inbrottsstöld hos Valfrid Carlsson i Hjälmaryd, Blädinge socken, hade af kronolänsmannen H. Wieslander häktats ett par luffare f. artilleristen Nils Nilsson-Nordström-Berggren och f. båtsmannen Carl Johan Eriksson-Lavett-Anderberg. Inbrottet hade tillgått sålunda, att en fönsterruta å vestra gafveln till boningshuset bestrukits med såpa, ett papper lagts på och rutan intryckts, hvarpå tjuvarne inkruvit genom den sålunda uppkomna öppningen och tillgripit en del cognac, bränvin, portvin och pressylta, tillsammans värderadt till 21 kronor. Å marken utanför fönstret hade på morgonen efter stölden märkts spår efter två personer och en hund. Som ofvannämnde Anderberg, hvilken sysselsatt sig med sotning, ett par dagar före jul legat en natt å stället der stölden skedde, och dertill åsett när spritvarorna uppäckades, vändes genast misstankarna mot honom, och på morgonen den 4 januari blefvo han och Nordström-Berggren häktade.

De äro båda gamla kända poliskunder och hafva förut varit straffade, Nordström för tredje resan stöld och Anderberg för första resan stöld jemte förskingring.

Nordström-Berggren är född den 23 oktober 1866 i Åraslöf, Nosaby socken, och har först egnat sig åt sotareyrket, derpå hade han vid aderton års ålder tagit värfning hos Vendes Artilleriregemente, hvarest han tjenade i 3 år. Efter kapitulationstidens slut hade han, den tid han ej suttit häktad, befunnit sig på vandring i Sverige, Norge, Danmark och Finland.

Anderberg är född den 27 juni 1866 i Mörrums socken. Han hade under 1 år tienstgjort som båtsman, men för öfrigt drivit omkring utan stadigvarande arbete, sysselsatt äfven han med sotning.

Det brott, hvarför de nu stodo tilltalade, förnekade de helt och hållet och berättade, att de öfver julen bott hos en enka som hette Stina, i Lekaryd. På qvällen före den natt, då stölden begicks, hade de varit i Alfvestad och supit samt kommit tillbaka till sitt logi vid midnattstiden. Nordström-Berggren medgaf, att han härvid haft med sig en liten honom tillhörig hund. Spiritvaror uppgåfvo de sig hafva köpt och förtärt i stora kvantiteter och en del sådana varor, som de innehade vid häktandet, sade de sig hafva inköpt, men som de hördes hvar för sig uppgåfvo de bådadera att de hvar för sig köpt dessa varor. Nordström å Gottåsa gästgifvaregård och Anderberg å gästgifvaregården i Alfvestad. Å andra sidan igenkände målsegaren de hos de häktade funna flaskorna vara de samma, som blifvit honom frånstulna.

Tre vittnen hördes, men intetdera af dessa hade egentligen något annat att berätta än att de häktade dagen efter stölden varit hos dem och medfört spritvaror, hvilka flitigt anlåtats.

För hörande af flera vittnen uppskötts ransakningen till Onsdagen den 13 februari.

Ur Smålandsposten N:o 25 Torsdagen den 14 Februari 1901.

Ransakning å Wexiö cellfängelse, inför Allbo häradsrätt, angående stulna spritvaror. Förnyad ransakning företogs med häktade förre artilleristen Nils Nilsson-Nordström-Berggren, och f. båtsmannen Carl Johan Eriksson- Lavett – Anderberg. Misstänkta för att ha begått inbrottsstöld hos Valfrid Carlsson i Hjälmaryd, Blädinge socken, hvarvid en del spritvaror samt ett stycke presssylta och ett stycke rullsylta tillgripits.

Lavett-Anderberg erkände nu, att stölden föröfvats på af honom framställt förslag, och hade dervid så tillgått, att Nordström-Berggren tryckt ut rutan, hvarpå Anderberg krupit in och tillgripit syltan och spritflaskorna samt lemnat ut dem till kamraten. Enda motivet till stölden har varit begäret efter sprit, och var Anderberg periodsupare.

Nordström-Berggren nekade till en början, men sedan kamraten aflagt sin bekännelse tyckte han, att det nog ej var idé att neka längre, utan medgaf, att de båda tillsammans begått stölden, hvilken Anderberg flera gånger förut föreslagit, att de skulle begå, men hade den ej förut kommit till utförande förrän nu p.g.a. yrväder. Om sjelfva stöldens utförande uppgaf Nordström-Berggren, att det varit Anderberg som tryckt ut rutan, hvarvid han begagnade sig af ett såpadt papper, so för ändamålet medförts. Dessförinnan hade dock Anderberg sökt med en tång taga ut de spikar som höllo fönstret för att få bort detta, men hade detta ej lyckats. Sedan rutan intryckts hade Anderberg räckt in armen genom öppningen och haspat upp fönstret.

Ånyo hörd vidgick Anderberg, att det i hufvudsak tillgått så som Berggren uppgaf.

På grund af de sålunda afgifvna bekännelserna afstod åklagaren, kronolänsman Hjertqvist, från hörandet af de af honom inkallade vittnena, genom hvilkas berättelser full bevisning mot de tilltalade skulle ha förelegat.

Åklagaren yrkade ansvar å Berggren för fjerde resan stöld till åtta års straffarbete samt å Anderberg för andra resan stöld.

Genom efter enskild öfverläggning afkunnadt utslag dömdes Nordström-Berggren till straffarbete i tre år samt att vara medborgerligt förtroende förlustig i fem år utöfver strafftiden. Lavett-Anderberg dömdes till straffarbete i ett år och sex månader samt åtta års förlust af medborgerligt förtroende.

Ur Smålandsposten N:o 26 Lördagen den 16 Februari 1901.

Olyckshändelse. Då Johan Samuelsson i Ulfvagraven i Blädinge socken, i onsdags var ute och körde med ett par oxar, råkade han falla omkull och slog ena benet mot kalkarna hvarvid knäskålen spräcktes. Han vårdas å Wexiö lasarett.

Ur Smålandsposten N:o 189 Lördagen den 30 November 1901.

Banvakten slog ihjäl sig. Banvakten vid Sparrhult, beläget mellan Vislanda och Alfvestads stationer, C. J. Grahn var i måndags i något ärende uppe på taket till banvaktstugan och råkade dervid halka och falla ned. Den olycklige slog i en sten, och Grahn blef liggande sanslös, läkare som eftersändes, kunde ingenting uträtta.

I tisdags morse afled Grahn utan att ha återfått sansen, lemnande efter sig hustru och flere barn i små omständigheter.

Ur Smålandsposten N:o 191 Tisdagen den 3 December 1901.

Åldringen hedras. 81 år fyllde igår kantorn Ingemar Jonsson i Blädinge. Denne ännu raske och hurtige åldring blefve med anledning af födelsedagen föremål för mycken hyllning från en mängd uppvaktande församlingsbor och andra personer. I nära 60 år har hr. Jonsson innehaft kantorstjensten i Blädinge.

Ur Smålandsposten N:o 6 Lördagen den 11 Januari 1902.

En lycklig jägare, kan man med skäl kalla 19-årige Aron Gustafsson i Blädingeås Blädinge socken, när han dagarne närmast före och efter jul, förutom flere harar, sköt icke mindre än fem stycken rådjur, dervid ett föll solo, två för dubbelskott och två samtidigt för ett skott. Alltså fem rådjur för inalles fyra skott.

Ur Smålandsposten N:o 110 Lördagen den 19 Juli 1902.

Dödad genom åska. I torsdags e.m. rådde ett förfärligt åskväder bl. a. i Blädinge och kringliggande trakter. Skraddaren Johan Nyblom från Norra Ware i Blädinge blef dervid ihjelslagen utaf åskan strax utanför sin bostad, der han stod och samtalade med en person om huruvida det skulle bli ett allvarligt åskväder eller icke. Nybloms kläder antändes och trots folk genast släckte elden, så dog Nyblom om några minuter. Den så sorgligt bortgångne var en skötsam och ordentlig handverkare, omkring 50 år gammal. Han efterlemnar maka och flera barn.

Ur Smålandsposten N:o 102 Onsdagen den 8 Juli 1903.

Den nya häradsvägen är, i Blädinge öfver Åhs mot Mörhult med anknytningspunkt till Ljungbyvägen vid Ugnabygdens smedja, skrifves till oss, fullt färdig till insyning och ingenting återstår än påföring af slagen sten eller grus. Denna väg blir med säkerhet mycket nyttig för den ort, som den genomlöper.

Ur Smålandsposten N:o 112 Lördagen den 25 Juli 1903.

Öfverkörd banvakt. Extra banvakten Alfred Pettersson i *1/ Vislanda blef natten till idag lördag öfverkörd och dödad af nedgående nattsnälltåget. Han hade, då han var sysselsatt med att syna sin bansträcka, somnat på trallevagnen, då tåget upphann honom och körde på honom omkring 4 kilometer norr om Vislanda jernvägsstation. Han dödades ögonblickligen.

Den omkomne var 22 år gammal och ogift.

Olyckan skedde midt framför det hus *2/, der Petterssons föräldrar, hvilka båda äro döda, ha bott. Peterssons fader var också banvakt.

*1/ Enighetens vakthus i Blädinge socken

*2/ Sparrhults vakthus i Blädinge socken

Ur Smålandsposten N:o 18 Onsdagen den 3 Februari 1904.

Död till följd af olyckshändelse. Till Smålandsposten meddelas: Hemmansegaren Peter Walfrid Karlsson från Hjelmalyd i Blädinge socken, skulle den 1:e dennes hemta ett svinkreatur i Blädinge Mellangård. Då just som han var färdig att köra hem, men innan han hunnit stiga på skjutsen, blef hästen skrämmd och började springa. Härunder föll svinburen af vagnen, och ytterligare skrämmd häraf, kastade sig hästen så hastigt mot den sida der Karlsson befann sig, att han slogs omkull af vagnen. Han blef hängande i denna samt släpades med och fick dervid så svåra slag i hufvudet mot den hårdfrusna marken, att döden följde omedelbart.

Det hela kräfde blott en tid af några få sekunder, och en närvarande person hann icke bringa någon hjälp.

Man kan göra sig en föreställning om med hvilken kraft den olycklige släpades framåt, då man hör att en ingalunda klen vagnsaxel brast tvärt af och med hjulet blef liggande bredvid den döde.

D:r O. Lindstrand i Alfvestad som eftersändes, kunde endast konstatera dödsfallet.

Den så sorgligt bortgångne var ej fullt 30 år och efterlemnar maka och tvenne späda söner i god ekonomisk ställning. Yngste sonen var blott åtta dagar vid faderns bortgång. Karlsson var en duglig jordbrukare, nykter och skötsam samt genom sitt redbara väsen och vänliga sätt tillvunnit sig allas aktning och förtroende. Hvadan och sorgen är allmän och uppriktig, liksom för hans unga efterlemnade maka och barn.

Ur Smålandsposten N:o 50 Onsdagen den 30 Mars 1904.

Fågeln flög sin kos. Södra Ware byamän voro häromdagen ute för att fasttaga en luffare, som i Blädinge gjort visit å ett litet ställe i skogen, Furet (Féet) kalladt, och tillgripit åtskilliga klädespersedlar. Efter en ansträngande jagt i skogar och moras, fick man fatt i tjufven som nu af två handfasta karlar skulle skjutas öfver Wislanda till vederbörande kronolänsman i Alfvestad. Från Wislanda medföljde äfven polisuppsyningsmannen Engdahl. Då de fyra resenärerna kommit ett stycke uppåt Oby skog bad den anhållne, som var mycket lätt klädd, och få springa ett stycke och hålla sig i vagnen, medan han tog värme. Detta beviljades. Men karlen hade ej sprungit många steg, förrän han med blixstens hastighet försvann inåt skogen. Hans fasttagande för andra gången omöjliggjordes bl. a. deraf, att det nu var qväll och mörker. Tjufven är lång till växten, klädd i utnötta kläder och är i omkring 30 års ålder, skrives till Sm. P:n.

Ur Smålandsposten N:o 138 Onsdagen den 7 September 1904.

Eldsvåda, lade häromdagen 2 ladugårdar i aska för en hemmansegare i *Espetuna, Blädinge.

All inbergad säd förstördes, och allt var oförsäkradt, skrives till oss.

*Är feltryck i tidningen. Skall vara Södra Vare Västregårds sammanbyggda ladugårdar.

Ur Smålandsposten N:o 10 Onsdagen den 18 Januari 1905.

Bärande en stock, öfver ett kärr, slant gossen Karl Widén i Oby, Blädinge, förliden måndag e.m., och fick dervid stocken öfver venstra låret. Han har måst söka vård å lasarettet i Wexiö.

Ur Smålandsposten N:o 140 Lördagen den 9 September 1905.

Klockaren Ingemar Johnsson.

Dödsfall. I torsdags afton afled i sitt hem i Blädingenäs Smedsgård klockaren och f.d. folkskolläraren Ingemar Johnsson efter en lefnad af nära 85 år, skrifves till Smål.-P:n.

Född i Ramsåkra i Blädinge socken den 2 december 1820, af gammal aktningvärd bondeslägt, uppfostrades han till jordbrukare, enligt tidens sed i enkla lefnadvanor, hvilka han städse under sin långa lefnad skattade högt och sökte följa så långt ändrade tidsförhållanden sådana medgaf.

Af sin företrädare uppmärksammas för sin goda sångröst, blef han efter dennes frånfälle 1841 på pros-ten Cavallius uppmaning insatt i sångskola i Wexjö och derefter antagen som klockare i Blädinge hvilken befattning, som de senaste 15 åren upprätthållits af vikarien, han innehade till sin död.

Mest var dock gamle klockaren uppmärksammas som folkskollärare och hans rykte som sådan var vida känt. Många voro därför de ynglingar från skilda håll, som blefvo honom anförtrödda som att fostra och säkerligen skolade såväl som alla hans forna skolbarn från hemsocknen tacksamt minnes sin gamle nitiske lärare, hvilken kanske stundom var väl sträng, varför skolbarnens kärlek aldrig uteblef som belöning för det mödosamma värfvet som barnuppfostrare, han med så stor heder utförde.

Under c:a 30 år egare till det vackra Blädingenäs, var han en intresserad jordbrukare. Äfven för de kommunala angelägenheterna visade han största intresse, och troligen finnes ingen församlingsbo, som kan erinra sig någon kyrko- eller kommunalstämma, då ej gamle klockarefar, så länge krafterna medgåfvo, var tillstädes och deltog i förhandlingarna.

Han var en af stiftarne af Wislanda pastorats sparbank, hvars styrelse han i 30 år tillhörde. Af yttre utmärkelser har han bekommit belöningsmedalj för vaccination samt medalj för medborgerlig förtjenst. Frid öfver hans minne!

Ur Smålandsposten N:o 176 Lördagen den 11 November 1905.

Kyrkvärden Bengt Petersson och hans hustru Eva Jonassdotter, Blädingeås Bromon.

Förenade i lifvet och döden. För något mer än 14 dagar sedan afled i Blädingeås, Blädinge sn., hustrun Eva Jonassdotter 82 ½ år gammal. Hennes ålderstigne efterlemnade make, f. kyrkvärden Bengt Petersson, som alltid hittills varit frisk och stark, kunde ock sina krafter vara i hastigt aftagande, sorgen gjorde den sitt till och den 27 sistlidne oktober, tvenne dagar innan hustrun skulle begrafvas, gick äfven han ur tiden vid den höga åldern af något öfver 86 år. Så fingo de båda sistliden söndag tillsammans göra den sista färden till kyrkogården efter att i lifvet troget lefvat för hvarandra i ett 60-årigt sällsynt lyckligt äktenskap. Förutom af en talrik skara ättlingar intill tredje och fjerde led och många andra närstående sörjes och saknas de af en stor vänkrets, skrifves till Sm. P:n.

Ur Smålandsposten N:o 12 Onsdagen den 24 Januari 1906.

Mot "49 års-kontrakten." Ett stort antal egare af hus på förpantade tomter inom Allbo härad hafva till sin riksdagsman, hr. P. M. Ohlsson i Blädinge, aflåtit en skrifvelse med anhållan om hans medverkan dertill att expropriationsrätt å sådana tomter må vara i lag medgifven. I skrifvelsen anföres efter jernvägarnes tillkomst uppstod vid stationerna en mer eller mindre liflig byggnadsverksamhet, och som det ej före år 1881 var i lag tillåtet att förvärfva tomter med full eganderätt, har en mängd hus byggts på ofria tomter, vanligtvis förpantade på 49 år.

I 1881 års lag hade varit lämpligt införa expropriationsrätt för förpantade tomter, men behovet af sådan rätt hade antagligen då ej gjort sig tillräckligt gällande. Emellertid har allt eftersom tiden för kontraktens utgång närmat sig dessas olägenheter alltmera framträdt. Att få köpa en förpantad tomt till en något så när rimligt pris, då några få år återstår på kontraktet, är vanligtvis omöjligt. De flesta af oss har försökt, men alltid fått afböjande svar, och sällan har jordegarna ens kunnat förmått att begära något som helst pris – de tänka tydligtvis att de vid kontraktstidens slut, då vi med nuvarande lagar, fullständigt i deras våld, kunna utpressa högre pris än något dessförinnan godvilligt betalar. Skulle under tiden husegaren dö, komma på obestånd, eller bli tvingad att afflytta från orten, blir ju tillfälle för tomttegaren att köpa huset för en spottstyfver och sedan sälja hus och tomt gemensamt, hvilket brukar bli en "fin affär". Det behöfver väl knappast påpekas att såväl hus som tomter under de 49 åren byta om egare, oftast flera gånger.

Att under sådana omständigheter lägga ner kostnader på hus och tomt eller bygga mer på sådana tomter blir tydligtvis till förlust för husegaren, ty ju mer han reparerar och bygger, desto högre pris kan tomttegaren pressa ut för tomten.

Sådana kunna en eller ett par personer ofta hindra ett helt samhälles normala utveckling, och följden har börjat visa sig i form af bostadsbrist. Det har t. ex. hänt, att lokomotiv-personal beordrats bosätta sig i Elmhults köping, men måst återvända till Malmö, emedan det ej varit möjligt att hyra bostad i köpingen.

Af det anförda torde framgå, att det är rättvist och nödvändigt, det egare af hus å förpantade tomter erhålla enligt lagstadgad rätt, att för ett rimligt pris, och vågar vi därför anhålla, att Ni hr. riksdagsman vid årets riksdag väcker motion om expropriationsrätt för byggnadstomter, förpantade på 49 år, åtminstone för sådana som är belägna i köpingen. Jernvägsstation eller inom annat större samhället, och är det vårt fasta hopp att riksdagen i dessa egnahemsrörelsens dagar behjerta vår bekymmersamma ställning, blott den får full kännedom om densamma.

Den behjertanvärda skrifvelsen har 141 namnunderskrifter.

Ur Smålandsposten N:o 95 Lördagen den 23 Juni 1906.

Aflyst väg. Allmänna bygdevägen mellan den s.k. Resestenen vid Vret i Hjortsberga socken och hemmanet Qvarnabacken i Vislanda socken är aflyst från trafik fr.o.m. den 1:e t.o.m. 7:e nästkommande juli i och för omläggning af en vägtrumma. Resande hänvisas att under tiden färdas öfver Hult, Blädinge och Espemoen.

Ur Smålandsposten N:o 116 Måndagen den 30 Juli 1906.

Storartade fiskdammsanläggningar. Södra Sveriges fiskeriförening hade i början af detta år träffat aftal med egaren till Oby i Blädinge, om öfvertagande om der varande fiskdammar samt anläggande af nya sådana derstädes. Då detta aftal af någon anledning ej hade någon följd, har nu genom landtbrukaren C. M. Petersson i Ugglehult förvärfvats hagmarker i Aneboda, å hvilka skola anläggas 90 st. fiskdammar. Arbetet med anläggning af dessa har nu tagit sin början, dock ännu med en arbetsstyrka på blott sju man. Som det varit rätt svårt, att i Sverige finna en lämplig föreståndare har dertill antagits en tysk, en hr. Wobst, hvilken f.n. i Aneboda prestgård studerar svenska språket. En gång fullbordade blifva nog dessa fiskdammar de största i sitt slag i Sverige. Meningen hade varit att arrendera sjön Fiolen, från hvilka fiskdammarna erhålla sitt vatten, dels för att odla nya fisksorter der, dels att kunna fritt reglera vattnet i dammarne. Men, om åtskilliga strandegare ej vill bli af med sin fiskerätt i sjön, kunde föreningen ej bli i tillfälle att sätta sitt beslut i verkställighet. Man tror sig dock kunna reglera vattenmängden utan att fullständigt disponera sjön. Anläggningarne emotses med stort intresse af ortsbefolkningen, som i framtiden af dem kan draga nytta på olika sätt, ej minst genom tillfället af konstruktiv undervisning om fiskets vård och betydelse för vårt land, skrives till Sm. P:n.

Ur Smålandsposten N:o 124 Måndagen den 13 Augusti 1906.

En arfshistoria. I Silfverstone Colorado, U.S.A., afled i augusti 1904 Peter Magni Andersson, född i Blädinge. Han var lifförsäkrad i bolaget Thule för 2,000 kr., som den 7 februari utqvitterades af hustrun Lovisa Hall, som var gift med en broder till den döde, nemligen soldaten D.V.A. Hall och som visade sig dertill berättigad. Beloppet äfven som öfrig qvarlåtenskap skulle lika fördelas mellan den dödes arfvingar. Men soldaten Hall och hans hustru lära ändan hittills behållit såväl lifförsäkringsbeloppet som den aflidnes egendom Sissleboda äfven kalladt Björkedal i Blädinge, hvilken egendom de ock bebor.

Nu har den aflidnes broder, danske medborgaren J. August Andersson-Nyqvist, genom utrikesdepartementet begärt k. bhdes i Kronobergs län mellankomst för erhållande af uppgift i saken.

Ur Smålandsposten N:o 31 Lördagen den 23 Februari 1907.

Stort egendomsköp. Till Smål. P:n. skrives: Godsegaren L. Schültze hafver till ej bekantgjordt pris till arkitekten Edward Möller i Köpenhamn, sålt egendomen Oby i Blädinge socken.

Gården tillträdes den 14 mars. I köpet ingår ej inventarier.

På Oby bedrifves, som bekant storslagna fiskodlingar, som nu ytterligare skola utvidgas.

Ur Smålandsposten N:o 51 Onsdagen den 3 April 1907.

Vådadöd. Smedmästaren Henrik Jonasson i Blädingenäs, Blädinge socken, hade på aftonen annandag påsk varit på besök hos ett grannfolk. Då han på hemvägen skulle passera öfver ett mindre dike med obetydligt vatten, hade han antagligen fått ett slaganfall, ty vid half 8-tiden hittades han af en sin son, som hört något underligt ljud från diket, liggande der och utandades strax derefter sin sista suck. Den så hastigt bortgångne var omkring 75 år gammal och en enkling samt efterlemnar fem barn.

Ur Smålandsposten N:o 135 Torsdagen den 29 Augusti 1907.

Difteri, ha utbrutit å torpet Kojtet under Oby i Blädinge socken.

Ur Smålandsposten N:o 153 Måndagen den 30 September 1907.

En sorglig olyckshändelse, inträffade häromdagen vid Grimslöfs järnvägsstation, då nämndemannen N. M. Hörberg i Grimslöf höll på att aflasta frukt der. Dennes häst som blef skrämmd af en tomlåda, föll i sken och for dervid öfver förre arrendatorn af Gåfvetorp, under Lästad med den påföljd att hufvudskålen å denne spräcktes. Den stackars mannen fördes i sanslöst tillstånd till sitt hem.

Huruvida lifvet kan räddas är mycket ovisst, skrifves till oss.

Ur Smålandsposten N:o 165 Måndagen den 21 Oktober 1907.

Det blef döden. F. d. arrendatorn af Gåfvetorp under Lästad, Blädinge, har nu aflidit af de skador som i slutet af förra månaden tillfogades honom af en skenande häst vid Grimslöfs station, hvilken olyckshändelse förut omtalats i Sm. P:n.

Ur Smålandsposten N:o 50 Måndagen den 30 Mars 1908.

Fynd. Till Sm. P:n. skrifves: Sjön Salen är rik, synes det, på relikur från svunna dagar. För några år sedan hittade malmupptagare derstädes flera stycken mycket vackra och värdefulla stridsyxor och äfven, märkvärdigt nog, å ungefär samma ställe metalldelarna af en gammal bössa.

Äfven i år har ett fynd gjorts i samma sjö, idet malmupptagare derstädes hittat en äggformig, förgylld messingstingest, som möjligen suttit på någon värja eller möjligen å någon fanstång. Förgyllningen är märkvärdigt väl bibehållen. Å sidan står Carl XII:s namnschiffer och årtalet 1713. Hur länge den legat der, är naturligtvis omöjligt att afgöra.

Upphittaren lär vara bjuden 50 kr. för pjäsen.

Ur Smålandsposten N:o 65 Måndagen den 27 April 1908.

Afliden åldring. Blädinge församlings äldsta qvinnliga innevånare, enkan Kajsa Nilsdotter under Färanäs Östregård*, afled den 23 dennes i den höga åldern af 96 år och några månader. Hon efterlemnar äfven åldersstigna syskon, en syster 94 år och en broder 89 år, skrifves till Sm. P:n.

* skall vara backstugan Fridslund u. Färanäs Västregård. Kajsa Nilsdotter var född 1812-01-15 och avled 1908-04-23.

Ur Smålandsposten N:o 66 Onsdagen den 29 April 1908.

Omkommen. Inemot 70-årige N. P. Nord från backstugan Perstorp, Blädinge Jutagård, hittades sanslös en liten bit från vägen sistlidne påsk. Han upptogs och omvårdades på bästa sätt, men dog om ett par timmar. Den aflidne var en gammal trotjänare hos fabrikör von Schéele i Alfvesta och var en dag på besök i sitt hem under påskhelgen. I fjor påskas omkom på samma sätt en person i samma socken, skrives till oss.

Ur Smålandsposten N:o 72 Lördagen den 9 Maj 1908.

Minnesgåfva till prestman. Kyrkoherde I. Björnberg, som den 1 maj tillträdde Lekaryds pastorat, erhöi före sin afflyttning från Blädinge, der han som komminister verkat i 17 år, en minnesgåfva, bestående, af ett guldur med kedja af Halda fabrikat samt ett dussin matskedar af gammalt sifver. Minnesgåfvan öfverlemnades af kantor O. Svensson, som å församlingens vägnar tackade Björnberg för hvad han verkat och gjort inom Blädinge församling, hvarefter kyrkoherde Björnberg frambar sitt hjärtevarma tack för minnesgåfvan och kärlek, han fått röna, skrives till oss.

Ur Smålandsposten N:o 115 Onsdagen den 29 Juli 1908.

En sommarutflykt, var i söndags anordnad till Oby herregård af Alfvesta blåbandsförening och dess barnafdelning "Hoppets här". Sedan den vackra platsen besetts, höll pastor A. Dahlbäck ett varmt religiöst föredrag. Talaren varnade de närvarande att alltid sky både rusdrycker och allt annat ondt, dervid ihågkommande lönen, det goda och rättfärdiga lifvet slutligen skall medföra, sedan det jordiska lefnadsloppet afslutats.

Sedan sång derpå förekommit och kaffe druckits i det fria, höll folkskollärare G. A. Alveroth ett till de unga adresserat, intressant och värmande fosterländskt föredrag, med Blendasagan som utgångspunkt. Under återvägen till Alfvesta gjordes uppehåll vid det i Blädinge vid stranden af sjön Salen resta minnesmärket med anledning af Blendasagan, hvarvid sjöngs "Vårt land" och som afslutning på utflykten "Herre signe".

Ur Smålandsposten N:o 130 Måndagen den 24 Augusti 1908.

Svårt ormbiten, i ena foten, blef häromdagen en 20-årig dotter till hemmansegaren Johan Danielsson i Norra Vahre, Blädinge socken, då hon var ute i skogen och plockade lingon. Läkare måste genast tillkallas, men någon fara för lifvet föreligger ej, skrives till Sm. P:n.

Ur Smålandsposten N:o 144 Torsdagen den 17 September 1908.

Julens firande i Varend under 1800-talets förra hälft.

(För Smålandsposten af en allmogeman.)

Julen har i alla tider varit en kärkommen gäst. Mycket arbete med förberedelserna till julen får göras, och har så varit förhållandet ej minst under gångna tider. Tröskningen, som då allmänt skedde för hand, med slaga, hvilket upptog en lång tid, skulle om det var bra, vara avslutad före jul. Tidigt om morgnarne, redan kl. 4 t.o.m. kl. 2, var arbetet å logen i full gång. Som belysning å logen om morgnarne använde man sig af en mycket primitiv lampa. En urholkad kålrot, fylld med skosmörja, hvari en veke blifvit placerad.

Skräddare och skomakare som då allmänt gingo omkring i bygden och utförde sina arbeten, hade ett fasligt göre till jul, ty alla ville hafva något nytt i klädesväg till högtiden, annars var det ej bra. Skräddarne fingo därför sitta uppe långt fram på nätterna med sitt arbete. Fotogenlampor voro då ej gängse bruk, utan använde man sig af lyse med stickor. Några lass med kvistfritt furuvirke åtgingos för hvarje år, endast för detta behof. Till julen eller annars vid något högtidligt tillfälle stöptes talgljus. Till julen stöptes s.k. treklynniga ljus.

Slagt och bykning utfördes två och tre veckor före jul. Ölet bryggdes endast några dagar före jul. Mältningen af maltet utfördes i de flesta hem af husmodern sjelf, och skedde i en i badstugan härtill särskildt anbragt ugn. På de ställen, der hemkvarnar funnes, voro dessa strax före brygden ständigt i bruk med att krossa malt. Humle användes mycket som tillsats till ölet. Mycket bröd bakades till jul. Det räckte ända till vårfrudagen. Särskildt bröd bakades till att gifva till de fattiga, som då i stora mängder strax före jul gingo och bådo om julbröd, hvilket jemte något sofvel å de flesta ställen skänktes dem. Något regleradt fattigunderhåll var då ej kommet till stånd. När inköpen till jul – och äfven till andra tillfällen – skulle göras, måste man företaga den långa resan till staden – Wexiö – dåtida enda afsättningsort för landtmännens i dessa bygder jordbruksalster. Några landthandlande funnos ej på flera mil, men vandrande krämare gingo omkring och sålde kaffe och socker samt åtskilliga kryddor. Hela deras lager var ej större än det rymdes i en låda som bars på ryggen. Förbrukningen af kaffe var ej stor. Ville man riktigt slå på stort köpte man till jul ett skålpund kaffe samt lika mycket socker. Utgifterna till hela julinköpet borde ej ha uppgått till mer än 3 – 4 kronor. De flesta julinköpen, förutom lutfisken, gjordes vid ”Thomasmässa”, dåtida sista torgdagen före jul. Det hette då på småländskt talesätt ”Thomasmässa-da’ är det marknad i var sta’”. Julbränvinet var då en nödvändighetsvara och kunde ej undvaras i något hem, ej ens i fattigmans. Priset var ej högre än 67 öre å 1 kr pr. kanna.

Så fort julskurningen skett, breddes långhalm på golfvet som fick ligga till julaftonsmorgon, och ersattes då med friskt afhackadt granris. Julaftons morgon eller dagen innan gingo soldaterna omkring och togo upp sina s.k. julkost. Denna utgjordes med en kaka af sofvel, ljus, samt en kappe malt, pr. hvarje rotehållare. Förplägade blefvo de dugtigt, ty ingen ville vara sämre att bjuda.

Innan julduken om julafton blefvo uppsatt, var ej rätta julstämningen inne. Julduken fästes i taket framme vid gafveln emellan de båda väggfasta sängarne. Hos förmögnare bönder var duken af hellinne samt drällväfd. Kl. 12 julafton togs fritt från arbete, s.k. julafritt. Då skulle julskinkan vara kokt, och man doppade då i grytan. I regel tog husfadern den första julasupen. Till samma tid på dagen skulle allt inomhus vara snyggt

och städadt. Ölet och julosten skulle vara på bordet, ljus satta i ljusastakarne och ljuskronan, julgran deremot var ej så brukligt. Barnens julhögar tillagades på stora bordet, en hög för hvarje barn, med ett äpple öfverst å hvarje hög. Som bordsprydnad fanns i en del hem ett äppelträd. Detta utgjordes af träfot i hvilken sattes en rund käpp, häri voro i äpplen istuckna kvistar, – föreställande grenar. Foten kläddes sedan med papper. Trädet hade sin plats midt på bordet.

Julkärfvar sattes julafton, en af hafre och en af korn. Äfven husdjuren voro julafton ihåkomna med nytt friskt ”ströe” och något bättre foder.

Kl. 5 på julaftonen tändes julljusen som skulle brinna en stund, så att de blefvo lättare att tända juldagsmorgonen. Julbrasan skulle om möjligt bestå af färsk nyhuggen björkved. Kl. 7 läste husfadern i kretsen af sin familj, högt juldagens evangelium, och några julpsalmer sjöngos. Sedan så kreaturen utfodrads, spisades kvällsvard. Till julbordets rariteter hörde ölet, julskinkan, ”hvitgröt”(risgryn), samt naturligtvis lutfisken. Derpå gick man tidigt till sängs, för att orka tidigt upp till julottan. Personer funnos som på julaftonen gingo s.k. ”årgång”. Dessa fingo då se hvad som kom att hända i bygden påföljande år, och man kunde genom särskilda förehafvanden få se sin tillkommande maka eller make. Julnatten ansågs som mycket helig, och något ljus fick under hela natten brinna.

Till julottan skulle alla såväl unga som gamla, åkande eller gående begifva sig. Dessa senare, som brukade vara ett större sällskap, hade som lyse under vägen ett bloss. Detta hade förut blifvit tillverkadt af någon person i sällskapet, hvilket tillgick på följande sätt. Ur badstugan hemtades en torr stång, som användts vid lintorkningen och som bearbetades med en yxa några alnar i toppänden, så att denna blef flingrig. Sedan fastgjordes medelst trävidjor torr tjärved å detsamma.

Vid framkomsten till kyrkan lades alla blossen i en hög på kyrkbacken, såvida upplysande trakten vida omkring. Nykterheten var då ej så stor, bränvin medfördes af flera personer och vid framkomsten till kyrkan, bjödos vänner och bekanta under tillönskan af ”God jul”. Så fort gudstjänsten var slut och prosten sagt ”amen”, lagade folket sig hem. En formlig kapplöpning mellan gående och körande egde rum, i det troddes att den som först kom ifrån julottan, fick först inbergadt, under det kommande året. Efter hemkomsten från kyrkan och sedan man fått sig litet mat skulle man ut och ”skrämma skator”, ty tron var den att om man kunde skrämma några, skulle man blifva lätt till arbete följande år.

Under juldagen gjordes inga besök, men höll man sig då hemma.

Annandags morgon samlades ortens manliga ungdom, hvar och en försedd med en häst för att rida ”Staffans scheije”. Vanligtvis utkostymerades någon af något ovanligt i klädesväg t. ex. träskostöflar och en bikupehatt på hufvudet. Personer funnos som angagerades endast för sådant. Man gjorde derefter påhälsningar i bygden med den utkostymerade som förridare. På de platser de hyllades med sina besök, blefvo de rikligen välfägnade med bränvin och ”skötekringlor”. Förplägningen blef till sist så riklig att många föllo af hästarne. Derpå skulle man gå till kyrkan för att visa att man varit ”karl för sin hatt”. Annandagen för öfrigt användes till jagt och superi.

Från annandagen till trettondedagen hade man sina gillen. Dessa voro ej som nu med många fina rätter, men var det ej så många rätter, så var det mera i sofvelväg och dryckjom. Sedan gubbarne fått sig några supar, togos långpiporna fram, och man slog sig ned dragande sina frieri- och jagthistorier. Allt under den gemytligaste stämning, glömmande hvardagslivets besvärligheter.

Äfven ungdomen hade sina nöjen under julen. Man samlades hos hvarandra i trefliga gillen, der allt gick lustigt till. Kom man i större sällskap gick man långdansen in, härmed hedrande värdfolket. Julnötterna voro vid sådana tillfällen ett angenämt tidsfördrif. Muntra danslekar sådana som ”Nu är det jul igen”, och ”Anders Perssons stuga stod i ljusan låga” m.m. utfördes. Vid sådana gillen anlidades bygdens fiolspelare. De fingo hela julen gå från ställe till ställe, och spela på gillen som varade nätterna ut. Spelmannen blef till slut så utsläpad, att han stundom fram på morgonen somnade med fiolen i hand. Han erhöll naturligtvis många ”spelsupar”, som gjorde sitt till. Innan man skiljdes, gick en af pojkarna fram och uppsamlade spelpengar. Ingen skulle vara sämre än den andre, därför gåfvo de flesta såsom den första börjat. En 30 – 40 riksdaler, kunde spelemännen sålunda förtjena under julhelgen, en god inkomst vid dessa tider. Gästvänligheten var då mycket stor, kom någon på besök under julen, kvitta hvem, skulle han rikligen undfägnas och smaka julölet. Gick han utan att låta sig bjudas på något, sades han bära ut julen.

Till nyårsdagen gjordes ej mera arbeten, än som nödigt var med utfordring af kreaturen. När sedan trettondagen varit ansågs julen vara slut, och man var inne i hvardagslivet igen. Kvinnornas spinnrockar togos då fram, och man började med spinningen af ”Sigfidsmessogarnet”.

A. C.

Ur Smålandsposten N:o 161 Lördagen den 17 Oktober 1908.

Ett högtidligt och hjertligt mottagande, egnades komminister K. Holm och hans familj, då de den 8 oktober från Aneboda inflyttade till Blädinge, skrifves till Sm.-P:n.

Vid första stället i socknen bjödos de på förfriskningar, vackra äreportar hade blifvit uppresta både vid kyrkan och prestgården. På senare stället vajade trenne nya svenska flaggor, och var öfverallt festligt smyckadt. Församlingsbor hade talrikt infunnit sig i prestgården, och vid ett väldigt kaffebord, rikligen försedt med allehanda godt dopp, helsade de sitt nya prestfolk välkommet. Församlingen bekostade ock alla utgifter för flyttningen, och ett trettiotal skjutsar, transporterade flyttsakerna från Alfvesta till prestgården. När pastor Holm i söndags åtta dagar sedan höll sin inträdespredikan i Blädinge, var kyrkan till trängsel fylld af åhörare, som andäktigt lyssnade till predikan och med rörelse mottogo de hjärtliga helsningsorden till församlingen.

Ur Smålandsposten N:o 178 Måndagen den 16 November 1908.

En ståtlig råbock, fälldes i fredags morse af hemmansegaren Gustaf Petersson i Blädingeås Södregård, Blädinge.

Ur Smålandsposten N:o 187 Onsdagen den 2 December 1908.

Högtidlig begrafning, egde i söndags före högmessans början rum i Blädinge med granar i koret klädda kyrkan, då fröken Bertha Grönhagen från Espemoen, stoft vigdes till grafvens ro. Sedan Ps. 451 v. 1-2 sjungits, förrättades jordfästningen enligt ritualen af kyrkoherden N. M. Nilsson, hvarefter följde psalmsång. Under tonerna af en sorgemarsch utbars derefter den rikt blomsterhöljda kistan och sänktes i grafven. Vid grafven läste kaptenen D. von Sydow, en svåger till den aflidna, för tillfället med författade verser, i hvilka den aflidnas ädla lifsgerning pietetsfullt tecknade och ett hjertligt tack för allt hvad hon varit för sörjande föräldrar och syskon uttalades. Efter gudstjenstens slut voro släktningar och vänner inbjudna till middag å Espemoen.

Ur Smålandsposten N:o 195 Onsdagen den 16 December 1908.

En högtidlig skolfest. Aftonskola har under denna höst varit anordnad i Blädingsås skolhus i Blädinge. I skolan, som hållits 3 kvällar i veckan, har deltagit ett 30-tal ungdomar och har undervisning i vanliga skolämnen, kommunalkunskap m.m. meddelats af kantor T. Nikander. Dessutom hafva förekommit diskussioner samt föreläsning en gång i veckan af pastor K. Holm om kyrkohistoriska bilder. Skolan afslutades för terminen sistlidne måndags afton med en fest, till hvilken allmänheten inbjudits. I den nya, rymliga, rikligt upplysta med svenska flaggor, lefvande växter och enar vackert högtidsklädda skollokalen, som trots regnväder och dåliga vägar var till trängsel fylld med folk, öppnades festen kl. 7 e.m. med afsjungande af Ps. 204 v. 2, hvarefter pastor Holm helsade de närvarande välkomna, erinrande, att han tagit initiativet till festen i tanke att bereda de unga nöje af den art, att de kunde få en god behållning och om möjligt dragas bort från de många nöjestillställningar, der både kropp och själ förderivas. Sedan "Du gamla, du fria" gemensamt sjungits, höll pastor Holm en intressant föreläsning om "Den fornsvenska lutheranska församlingen å Runö". Derefter förekom omväxlande duettsång och unison sång samt uppläsningar och deklamation af kantor Nikander och ynglingarne C. Snygg från Hjelmeryd och C. Magnusson från Färanäs.

Efter några allvarsmaningar af pastor Holm till de unga afslöts festen med aftonbön och psalmsång.

Till Kantor Nikander, som i dagarne flyttar till Wermland, hafva eleverna i aftonskolan öfverlemnadt en större penninggåfva, såsom synligt uttryck af deras tacksamhet för hans arbete i skolan.

Ur Smålandsposten N:o 14 Onsdagen den 27 Januari 1909.

En ovanligt högtidlig gudstjenst, firades i Blädinge kyrka sistlidne söndag afton. Altartjenst efter särskild liturgisk ordning förrättades af pastor Holm, hvilken äfven höll en för barn särskildt lämpad predikan öfver 1 Petr. 2:17 "Hedren alla, elsken bröderna, frukten Gud, ären konungen." Sång framfördes solo samt af en barnkör inöfvad och ledd af kantor Waldegren, som äfven med skicklighet skötte orgeln. I det vackra, rikligt upplysta templet hade samlats så mycket folk från Blädinge och närgränsande socknar, att gamla Blädingebor sade sig aldrig förr, hafva sett så mycket folk i sin kyrka.

Ur Smålandsposten N:o 25 Måndagen den 15 Februari 1909.

Funnen död i sin stuga, blef söndagen den 7 februari gratialisten Johan Peter Carlsson från Carlsberg under Näs i Blädinge socken, skrifves till Sm.-P:n.

Carlsson hade en längre tid legat sjuk och dervid vårdats af sin sinnessvaga hustru. Då en granne nämnda söndag ville besöka den sjuke, vägrade hustrun, som väl tillbommat ytterdörren, honom tillträde. Anande att ej allt stod rätt till, tillkallade han kommunalnämndsordföranden, hvarefter de bröto sig in i stugan. Vid inträdet befanns Carlsson liggande död i sängen, och hade han då säkerligen legat död ett dygn. Hustrun som menade, att han blott sof och ej fick störas, sökte på allt sätt förhindra de inträdande att intaga befattning med den döde. Sedan anmälan gjorts till ortens kronolänsman och då vid undersökning utrönts, att Carlsson ljugit en naturlig död, kommer han att i vanlig ordning begrafvas.

Ur Smålandsposten N:o 42 Onsdagen den 17 Mars 1909.

Vid afskedet. Häradsdomaren P. Magni i Blädingenäs, Blädinge, hvilken vid nära 89 års ålder och efter en tjänstetid af omkring 56 år som nämndeman nyligen entledigats från nämndemansbefattningen, blef vid Allbo häradsrätts sammanträde i Alfvesta i måndags föremål för varmt erkännande och hyllning från häradsbornas sida.

På initiativ af domhafvanden häradshöfding T. Blix, hade inom Allbo insamling gjorts till en hedersskänk, som nu öfverlemnades och bestod af en större silfverbägare med inskription samt en betydande penningssumma. Vid gåfvornas öfverbringande höll häradshöfding Blix ett hjertligt tal, hvar han tackade hr. Magni för hans under den sällspordt långa tjänstetiden städse ådagalagda nit, redbarhet och duglighet.

Den gamle häradsdomaren tackade under rörelse för hedersgåfvorna, som för honom skulle vara kära bevis för häradsbornas välvilja.

Hr. Magni var senare inbjuden till middag i sällskap med häradsrätten och var der ytterligare föremål för hyllning.

Ur Smålandsposten N:o 104 Torsdagen den 8 Juli 1909.

Åskeld. Under det häftiga åskväder, som åtföljdt af stridt regn och delvis hagel, i tisdags vid half 3-tiden drog öfver Blädinge och Vislanda socknar, antände blixten hos hemmansägaren Johannes Johansson i Ekehvarfven, Blädinge socken, en stallbyggnad, som jämte den närliggande ladugården nedbrann. Det nedbrunna var försäkradt i Vislanda pastorats brandstodsförening.

Ur Smålandsposten N:o 128 Torsdagen den 19 Augusti 1909.

Rånad. Då 16-årige drängen Johan Magni Augustsson från S. Vahre, Blädinge socken förra veckan reste hem från Husaby kvarn och hade kommit ett stycke inom Ströby skog upphanns han af en cyklist, som innelät sig i samtal med honom, hvarefter han befallde honom lemna ifrån sig de penningar, som han hade. Drängen vågade icke annat än lyda och framräckte med svidande hjärta sin börs med inneliggande kr.1,50 hvilka cyklisten tog, hvarefter han vände åter samma håll han kommit. Sin klocka fick drängen behålla under tillsägelse: ”Du är väl fattig din stackare”. Man kan lätt tänka sig att, var någon fattig, så var det rånaren, ty eljest hade han väl icke tagit från en 16-åring hans penningar.

Ur Smålandsposten N:o 137 Lördagen den 4 September 1909.

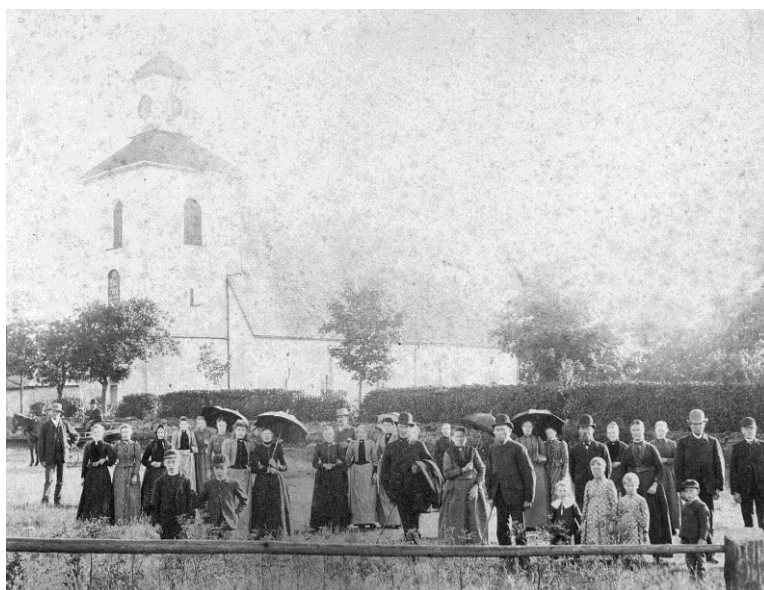
En högtidlig begrafningsakt, egde i torsdags rum i Blädinge för tillfället med växter och grönt klädda kyrka, då stoftet efter aflidne f. häradsdomaren P. Magni vigdes till den sista vilan. I sorgehuset talade kyrkoherde N. M. Nilsson om döden, uppståndelsen och det eviga lifvet.

Sedan begrafningsprocessionen anländt till kyrkan, inbars den rikt blomsterhöljda kistan i densamma under tonerna af en sorgemarsch, utförd af organist J. V. Waldegren, hvarefter sedan Ps. 452 v. 1 sjungits, griftetal med ledning af 1 Kor.br. 15: 1-2 hölls af församlingens komminister K. Holm, som också förrättade jordfästningen, hvilken afslöts med Fader vår. En kör sjöng derpå en hymn, hvarefter uppstämdes Ps. 452 v. 2. Derpå trädde komminister K. Holm för altaret och, sedan sången tystnadt, själf sjöng begrafningsmessan. Den högtidliga akten afslöts med Ps. 480.

Till den aflidnes bår hade sändts många vackra kransar.

Ur Smålandsposten N:o 144 Torsdagen den 16 September 1909.

Elgjakten. En vacker elgtjur sköts i måndags å egna egor af landtbrukaren S. M. Nilsson i Ulfvagrafven, Blädinge socken. Vid försäljning i Alfvesta bringade jaktbytet den nätta summan af kr. 142,50.

*Kyrkobesökare i Blädinge.
Bilden förmodligen tagen någon gång under 1890-talet.*